

Bruxelles, den 14.9.2022
COM(2022) 453 final

2022/0269 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Det internationale samfund har forpligtet sig til at udrydde tvangsarbejde senest i 2030 (FN's mål 8.7 for bæredygtig udvikling)¹. Tvangsarbejde finder dog stadig sted i vidt omfang. Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har anslået det globale antal tvangsarbejdere til 27,6 millioner².

I overensstemmelse med EU-traktaterne fremmer EU respekten for menneskerettighederne på verdensplan, herunder relaterede arbejdstagerrettigheder, f.eks. som led i sit tilsagn om at fremme anstændigt arbejde. I den forbindelse er bekæmpelse af tvangsarbejde og fremme af virksomhedernes due diligence-standarter prioriteter på EU's dagsorden for menneskerettigheder.

Formålet med dette forslag er effektivt at forbyde, at produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, herunder børnearbejde, bringes i omsætning og gøres tilgængelige på EU-markedet samt eksporteres. Forbuddet omfatter indenlandsk fremstillede og importerede produkter. Med udgangspunkt i internationale standarder og som supplement til eksisterende horisontale og sektorspecifikke EU-initiativer, navnlig virksomhedernes due diligence for bæredygtighed og rapporteringsforpligtelser, fastsættes der i forslaget et forbud, der understøttes af en solid, risikobaseret håndhævelsesramme.

Initiativet blev første gang bebudet af kommissionsformand Ursula von der Leyen i hendes tale om Unionens tilstand den 15. september 2021³. De generelle elementer i dette forslag blev fastlagt den 23. februar 2022 i Kommissionens *meddelelse om anstændigt arbejde på verdensplan*⁴ og i Kommissionens forslag til direktiv om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed⁵.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Både *meddelelsen om anstændigt arbejde på verdensplan* og Kommissionens forslag til direktiv om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed bebudede, at Kommissionen var i færd med at udarbejde et nyt lovgivningsinitiativ, som effektivt ville forbyde, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning og gøres tilgængelige på EU-markedet.

Virkningerne af tvangsarbejde er omfattet af det foreslåede direktiv om virksomheders due diligence for bæredygtighed. Navnlig opregner bilaget til det foreslåede direktiv tvangsarbejde blandt krænkelse af rettigheder og forbud, som indgår i relevante

¹ <https://www.unodc.org/roseap/en/sustainable-development-goals.html>.

² The 2021 Global Estimates of Modern Slavery, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipecc/documents/publication/wcms_854733.pdf.

³ [Unionens tilstand 2021 | Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_1887).

⁴ [Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om anstændigt arbejde på verdensplan for en global retfærdig omstilling og en bæredygtig genopretning \(COM\(2022\) 66 final af 23.2.2022\)](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_1000).

⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (COM(2022) 71 final af 23.2.2022).

internationale aftaler, såsom ILO-konvention nr. 29 om tvangsarbejde, protokollen fra 2014 til konventionen om tvangsarbejde og ILO-konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde.

Kommissionens forslag til direktiv om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed omhandler virksomheders adfærd og due diligence-procedurer for de virksomheder, der er omfattet af dets anvendelsesområde, og indeholder ikke foranstaltninger, der specifikt har til formål at forhindre, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning og gøres tilgængelige på EU-markedet. Forslaget fokuserer på at etablere et system inden for selskabsret og virksomhedsledelse for at imødegå krænkelse af menneskerettigheder og miljø i virksomhedernes egne aktiviteter, deres datterselskabers aktiviteter og deres værdikæder. Virksomhederne skal samarbejde med forretningspartnere i deres værdikæder for at afhjælpe overtrædelserne. Tilbagetrækning er fortsat den sidste udvej, hvis negative virkninger ikke kan afbødes. Selv om det omfatter sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af due diligence-forpligtelserne, kræver det ikke, at medlemsstaterne eller virksomhederne forbyder, at et produkt bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet.

Artikel 5, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder⁶ forbyder udtrykkeligt tvangsarbejde. Dette forbud er godt forankret i den nuværende EU-lovgivning og kommende lovgivningsinitiativer og er omfattet af internationale og europæiske initiativer.

I juli 2021 offentliggjorde Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten en vejledning⁷ for at hjælpe EU's virksomheder med at træffe passende foranstaltninger til at imødegå risikoen for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder på grundlag af internationale standarder. Dokumentet fungerede som en bro til lovgivning, der var rettet mod tvangsarbejde. Dette forslag er i overensstemmelse med tilgangen i vejledningen, som vil blive taget i betragtning ved behandlingen af de erhvervsdrivendes handlinger.

Tvangsarbejde er en form for udnyttelse af arbejdskraft, som er strafbar i henhold til direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor⁸. Direktivet fastsætter desuden juridiske personers ansvar, ledsaget af administrative og strafferetlige sanktioner, for de i nævnte direktiv omhandlede udnyttelser, når de er begået til deres fordel af en person, der har en ledende stilling inden for den juridiske person, eller hvor lovovertrædelsen var mulig på grund af manglende tilsyn eller kontrol. Dette forslag vil supplere nævnte direktiv og vil ikke hindre de kompetente myndigheder, herunder de retshåndhævende myndigheder, i at træffe foranstaltninger inden for deres kompetence med hensyn til den påståede eller bekræftede menneskehandel i forbindelse med tvangsarbejde og udnyttelse af arbejdskraft.

⁶ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391).

⁷ [Vejledning om due diligence for EU-virksomheder med henblik på at imødegå risikoen for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder.](#)

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeforordning 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

Direktivet om sanktioner over for arbejdsgivere⁹ forbyder beskæftigelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, herunder ofre for menneskehandel. Dette forslag vil også supplere nævnte direktiv.

Den fortsatte tilstedeværelse af tvangsarbejde viser, at der er behov for yderligere foranstaltninger, også rettet mod produkter, for at forhindre, at produkter, der er fremstillet ved hjælp af tvangsarbejde, bringes i omsætning og gøres tilgængelige.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU's handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024¹⁰ omfatter som en prioritet for EU og medlemsstaterne at fremme udryddelsen af tvangsarbejde og gennemførelsen af internationale standarder for ansvarlig forretningsskik, såsom FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) retningslinjer om multinationale virksomheder og due diligence¹¹. Dette forslag er i overensstemmelse med prioriteterne i denne handlingsplan. Det supplerer også EU-strategien for børns rettigheder¹², som i overensstemmelse med artikel 32 i EU's charter om grundlæggende rettigheder forpligter EU til en nultolerancetilgang over for børnearbejde og til at sikre, at EU-virksomheders forsyningskæder er fri for børnearbejde.

Dette forslag har ingen betydning for anvendelsen af andre menneskerettighedskrav. Det vil også supplere EU's lovgivningsmæssige rammer, som i øjeblikket ikke omfatter et forbud mod at bringe produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning og gøre dem tilgængelige på EU-markedet. Internationalt samarbejde med myndigheder i lande uden for EU vil finde sted på en struktureret måde som led i de eksisterende dialogstrukturer, f.eks. menneskerettighedsdialoger med tredjelande, eller om nødvendigt specifikke dialoger, der vil blive oprettet på ad hoc-basis. Den højtstående repræsentant vil i sin egenskab af næstformand i Kommissionen sikre overensstemmelse med de forskellige områder af Kommissionens optræden udadtil.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 114 og 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

I henhold til artikel 114 i TEUF vedtager Europa-Parlamentet og Rådet de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24).

¹⁰ https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_2020-2024.pdf.

¹¹ Se listen over sektorvejledninger på <http://mneguidelines.oecd.org/sectors/>.

¹² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "EU-strategi om barnets rettigheder" (COM(2021) 142 final af 24.3.2021).

Formålet med forordningen er at undgå de hindringer for den frie bevægelighed for varer og fjerne de konkurrenceforvridninger på det indre marked, som ville opstå som følge af forskelle i nationale love og administrative bestemmelser om, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning og gøres tilgængelige på EU-markedet.

Der er i stigende grad fokus på det vedvarende problem med tvangsarbejde og på behovet for at undgå, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde gøres tilgængelige. Flere parlamenter og regeringer i medlemsstaterne har meddelt, at der er behov for at vedtage lovgivning for at sikre, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde ikke ender på deres markeder. På denne baggrund er der en konkret risiko for, at medlemsstaterne vedtager nationale love, der forbyder, at varer, der er fremstillet ved tvangsarbejde, bringes i omsætning og gøres tilgængelige på deres område. Det er sandsynligt, at disse love vil være forskellige. Sådanne forskelle vil sandsynligvis føre til omgåelsesbestrebelse, der vil påvirke varebevægelserne inden for det indre marked. Det følger heraf, at forskelle i medlemsstaternes lovgivninger vedrørende at bringe produkter fremstillet ved tvangsarbejde i omsætning eller gøre dem tilgængelige på deres nationale marked risikerer at skabe forvridninger på det indre marked og skabe uberettigede hindringer for den frie bevægelighed for varer.

I henhold til artikel 207 i TEUF skal den fælles handelspolitik bygge på ensartede principper, f.eks. med hensyn til eksportpolitik. Da dette forslag vil have direkte og umiddelbare virkninger for handelen i form af et eksportforbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde og et forbud mod, at produkter, der bevisligt er fremstillet ved tvangsarbejde, kommer ind på EU-markedet, bør artikel 207 være retsgrundlag.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Gennemførelsen af dette forslag, navnlig undersøgelser og beslutninger om at forbyde produkter fremstillet ved tvangsarbejde, vil henhøre under medlemsstaternes nationale myndigheders kompetence. Toldmyndighederne vil, primært på grundlag af afgørelser truffet af medlemsstaternes kompetente myndigheder, gribe ind ved EU's ydre grænser for at identificere og standse produkter fremstillet med tvangsarbejde, der kommer ind på eller forlader EU-markedet. Det er imidlertid ikke sandsynligt, at medlemsstaternes lovgivning alene på dette område vil være tilstrækkelig og effektiv, og forslagetets mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af lovgivning alene på medlemsstatsniveau. EU's lovgivning og koordinering af håndhævelsen er nødvendig af følgende årsager:

- Et velfungerende EU-marked kræver fælles bestemmelser på dette område. Forskelle i medlemsstaternes lovgivning risikerer at skabe forvridninger på det indre marked og uberettigede hindringer for den frie bevægelighed for varer.
- Håndhævelsesindsatsen skal være ensartet i hele EU. Hvis håndhævelsen er mindre streng i visse dele af EU, opstår der svage områder, hvilket kan true offentlighedens interesser og skabe urimelige handelsvilkår.
- Risici i forbindelse med tvangsarbejde i virksomheders værdikæder har ofte grænseoverskridende virkninger, som når ud til flere EU-medlemsstater og/eller tredjelande. Dette understreger behovet for en EU-dækkende tilgang med retssikkerhed og lige vilkår for virksomheder, der opererer i og uden for det indre marked.

Forslaget er derfor **nødvendigt** for at sikre en **stærk og ensartet håndhævelse** på dette område, for at forhindre forvridninger i det indre markeds funktion, for at beskytte de

offentlige interesser, der forsvares i denne forbindelse, og for at sikre lige vilkår for virksomheder, der er etableret i og uden for EU.

- **Proportionalitetsprincippet**

Eftersom dette forslag er rettet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde af enhver type og herkomst, vil alle erhvervsdrivende, der bringer disse produkter i omsætning og gør dem tilgængelige på EU-markedet, være omfattet af anvendelsesområdet. Ikke desto mindre vil en effektiv håndhævelse kræve, at de kompetente myndigheder koncentrerer deres indsats, hvor risikoen for tvangsarbejde er mest udbredt, og hvor virkningen sandsynligvis vil være størst. Det betyder, at der sandsynligvis vil blive lagt vægt på større erhvervsdrivende i de tidlige faser af EU's værdikæde (f.eks. importører, fabrikanter, producenter eller produktleverandører).

Forslaget fastsætter et sæt fælles beføjelser for alle kompetente myndigheder i medlemsstaterne, hvilket bør bidrage til at styrke håndhævelsen. Håndhævelsesbeføjelserne vil ligge hos medlemsstaterne. Nogle medlemsstater kan være nødt til at tilpasse deres nationale procedureregler for at sikre, at deres håndhævende myndigheder effektivt kan udnytte deres beføjelser i en grænseoverskridende sammenhæng til at samarbejde og til at håndtere produkter, der ikke opfylder kravene, i EU. Det valgte harmoniseringsniveau er nødvendigt for at sikre et velfungerende samarbejde og udveksling af dokumentation mellem kompetente myndigheder.

Forslaget vil forbedre håndhævelsessamarbejdet og sammenhængen ved at oprette et netværk af relevante myndigheder, uden at medlemsstaternes myndigheder pålægges en uforholdsmæssig stor eller urimelig byrde. Forslaget går derfor ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dets mål.

- **Valg af retsakt**

En forordning er nødvendig for at nå målene om effektiv håndhævelse og overholdelse. Et direktiv vil ikke opfylde målene, da der kan være forskelle i retternes kompetence efter dets gennemførelse, hvilket bringer en harmoniseret håndhævelse i fare.

Kommissionen vil udstede retningslinjer for at yde støtte til medlemsstaternes håndhævende myndigheder og til virksomheder og give generel information og baggrundsinformation med rådgivning om, hvordan forslaget skal anvendes og efterleves.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Høringen omfattede offentliggørelsen af indkaldelsen af dokumentation, den målrettede høring og andre outreachaktiviteter samt ad hoc-feedback. Formålet med høringsstrategien var at modtage input fra relevante interessenter fra både EU-lande og tredjelande. De vigtigste interessenter, der blev hørt, omfattede:

- virksomheder (herunder mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder⁴¹ (SMV'er) og deres repræsentative organisationer og andre aktører i forsyningskæder, der kan blive berørt af tvangsarbejde

- faglige organisationer
- EU's medlemsstater og lande uden for EU
- internationale organisationer (navnlig ILO og OECD)
- civilsamfundsorganisationer/ikkestatslige organisationer (NGO'er).

Den målrettede høring fandt sted fra den 19. maj 2022 til den 23. juni 2022. Høringen trak på input fra relevante myndigheder i medlemsstaterne og interessenter gennem møder i eksisterende platforme og netværk. Det påtænkte initiativ blev præsenteret på 14 sådanne møder, herunder det europæiske netværk for produktoverensstemmelse, GD TRADE's civilsamfundsdialog, Kommissionens ekspertgruppe om handel og bæredygtig udvikling og udvekslingen af synspunkter med de europæiske arbejdsmarkedsorganisationer. Repræsentanter for medlemsstaterne og mere end 450 andre interessenter deltog i den målrettede høring.

Generelt var alle interessenter enige om, at tvangsarbejde er et komplekst spørgsmål, og at det skal tackles og bringes til ophør. Nogle af dem anførte imidlertid, at dette i EU bør ske gennem medlemsstaternes nationale strafferet. Både repræsentanter for medlemsstaterne og andre interessenter understregede, at det påtænkte EU-instrument skal være WTO-kompatibelt og baseret på internationale standarder såsom ILO's definition af tvangsarbejde. Alle interessenter satte spørgsmålstegn ved manglen på en særlig konsekvensanalyse.

Et flertal af interessenterne understregede også, at det nye instrument bør være foreneligt og forbundet med forslaget til direktiv om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, men ikke bør overlappende det, navnlig med hensyn til gennemførelse og håndhævelse af begge instrumenter.

Mange interessenter fremførte, at der bør lægges større vægt på proportionalitet, idet de angav, at det skal undgås at pålægge virksomheder, navnlig SMV'er, en yderligere byrde. Interessenterne anmodede også om vejledning, navnlig for at hjælpe dem med at afdække risici. Nogle interessenter rejste spørgsmålet om, hvordan man undgår forskelle i gennemførelsen af det nye instrument i de forskellige medlemsstater.

Indkaldelsen af dokumentation for forslaget blev offentliggjort¹³ på portalen for bedre regulering (også kendt som "Deltag i debatten") for at give interessenterne mulighed for at fremsætte bemærkninger til behovet for handling og det påtænkte initiativ og for at give input om eventuelle yderligere spørgsmål, der skal overvejes i forbindelse med udviklingen af dette politikområde. Målgruppen bestod af eksperter og repræsentanter for interesserede parter såsom erhvervs sammenslutninger, importører og producenter, forbrugere, NGO'er, fagforeninger, detailvirksomheder og nationale repræsentanter, herunder nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af relevante regler.

Indkaldelsen af interessetilkendegivelser var åben for offentlige kommentarer og feedback fra den 23. maj 2022 til den 20. juni 2022. Der blev modtaget i alt 107 svar, hvoraf 76 var vedlagt yderligere oplysninger eller et holdningsdokument.

¹³ Effektivt forbud mod produkter, der fremstilles, udvindes eller høstes ved tvangsarbejde (europa.eu).

Respondenterne var hovedsagelig erhvervs sammenslutninger (33 %), repræsentanter for NGO'er (31 %) og virksomheder/erhvervsorganisationer (15 %) efterfulgt af fagforeninger, borgere, offentlige myndigheder og akademiske institutioner/forskningsinstitutioner.

Interessenter fra 22 lande på fem kontinenter gav deres feedback. De fleste svar kom fra interessenter i Belgien (33 — dette omfatter også dem, der gav deres feedback gennem deres repræsentation i Belgien), Tyskland (19) og USA (12).

Med hensyn til instrumentets anvendelsesområde var det vigtigste stridspunkt, om det skulle begrænses til hver enkelt forsendelse, eller om det også burde give mulighed for øget kontrol af specifikke produkter, industrier, produktionssteder, regioner og lande.

Interessenterne var i vid udstrækning enige om at anvende ILO's definition af tvangsarbejde som fastsat i konventionen om tvangsarbejde fra 1930 (nr. 29) og ILO's 11 indikatorer for tvangsarbejde¹⁴. Interessenterne henviste også ofte til OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlig forretningsskik samt til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder. De bemærkede ofte, at de allerede overholdt disse retningslinjer, og anmodede om, at forslaget var i overensstemmelse med dem.

Der var uenighed med hensyn til, hvilke beviser myndighederne behøver for at tilbageholde en sending på indgangsstedet. Interessenter fra civilsamfundet udtrykte ønske om en simpel formodning for specifikke produkter, industrier, produktionsanlæg, regioner og lande, der har en betydelig forekomst af tvangsarbejde. De nationale myndigheder bør også have mulighed for at indlede undersøgelser, hvis de har rimelig mistanke om, at produkterne indeholder elementer af tvangsarbejde i værdikæden. Desuden bør der indføres en klagemekanisme, der gør det muligt for civilsamfundet og fagforeninger at indgive klager til undersøgelse. Den private sektor ville foretrække et lande- og produktagnostisk billede, hvor der indledes undersøgelser på grundlag af begrundet mistanke. Indlæggene var også forskellige med hensyn til bevisbyrden, nemlig om det bør være op til importøren at bevise, at deres varer ikke indeholder spor af tvangsarbejde, eller om det er toldmyndighedens ansvar at bevise, at der blev anvendt tvangsarbejde i produktionsprocessen for den undersøgte forsendelse. Under alle omstændigheder er de fleste interessenter enige om, at der bør indføres konkrete processer og undersøgelsesstandarder for at sikre forudsigelighed og ensartethed.

Med hensyn til håndhævelse var de fleste interessenter enige om, at der bør indføres de samme standarder for alle medlemsstater, og at risikoen for fragmentering bør undgås. Det er derfor nødvendigt at give de nationale håndhævelsesmyndigheder klare retningslinjer og de nødvendige ressourcer til effektivt at overvåge og håndhæve den foreslåede forordning (herunder til uddannelse og til at sikre, at de nationale myndigheder har tilstrækkeligt personale til rådighed), og at EU kan spille en koordinerende rolle.

Overensstemmelsen med eksisterende EU-regler og nationale bestemmelser blev ofte nævnt af respondenter fra den private sektor med henblik på at undgå dobbeltarbejde fra virksomhedernes side og øget bureaukrati. I andre indlæg ses dette initiativ snarere som et supplement til huller i andre forordninger, f.eks. undtagelsen af SMV'er fra det foreslåede direktiv om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed.

¹⁴ https://www.ilo.org/global/topics/forced-labour/publications/WCMS_203832/lang--en/index.htm.

Der er også divergerende opfattelser af spørgsmålet om SMV'er. Repræsentanter for civilsamfundet understregede, at SMV'er ikke bør drage fordel af udelukkelser eller særlige bestemmelser, som de gjorde for det foreslåede direktiv om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed. Da SMV'er udgør størstedelen af virksomhederne i EU, er deres fulde inklusion afgørende for, at det nye instrument får en meningsfuld virkning. På den anden side gik et betydeligt antal repræsentanter for erhvervs sammenslutninger eller virksomheder/erhvervsorganisationer ind for særbehandling af SMV'er, enten ved at give dem detaljerede retningslinjer, specifikke bestemmelser eller endog undtagelser fra instrumentet. Hovedargumentet i denne forbindelse var, at mindre virksomheder har færre ressourcer til at gennemføre due diligence i dybden, og at de har mindre markedsstyrke til at lægge pres på leverandører for at gøre en yderligere indsats eller give adgang til deres produktionsanlæg og ansatte.

Det nye forslag skal sikre, at produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, ikke blot forbydes fra EU's indre marked, men også at de ikke kan omdirigeres til lande, der ikke har indført et forbud, eller som ikke har kapacitet til at efterforske og/eller håndhæve dem. Det er derfor af afgørende betydning at øge samarbejdet med myndighederne i lande uden for EU for at sikre, at produkter, der er omfattet af et forbud mod at komme ind på deres marked, ikke ender på EU's indre marked og omvendt.

Merværdien af en database blev også understreget i den modtagne feedback. Interessenterne foreslog, at offentlige myndigheder kunne oprette et register over sanktionerede og forbudte enheder og produkter. Dette vil hjælpe virksomheder, navnlig SMV'er, da de kan undgå problematiske leverandører. En række interessenter anmodede også toldmyndighederne om at offentliggøre deres data af hensyn til gennemsigtigheden. Repræsentanter for civilsamfundsorganisationer krævede, at importørerne skulle kortlægge og give oplysninger om alle deres leverandører.

Mange interessenter præsenterede de virksomheds- eller sektorspecifikke initiativer, de har iværksat for at bekæmpe tvangsarbejde i deres værdikæder, og de resultater, de har opnået.

- **Konsekvensanalyse**

Det spørgsmål, der skal behandles — tvangsarbejde — er i direkte modstrid med respekten for den menneskelige værdighed og menneskerettighedernes universalitet og udelelighed som fastsat i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union samt i artikel 5, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder og i artikel 4 i den europæiske menneskerettighedskonvention.

På denne baggrund kræver tvangsarbejde en hurtig indsats, hvilket ikke giver mulighed for en konsekvensanalyse. Den dokumentation, der er indsamlet i konsekvensanalyserne af andre initiativer såsom forslaget til direktiv om virksomheders due diligence for bæredygtighed og initiativet om bæredygtige produkter, har imidlertid bidraget til udarbejdelsen af dette forslag. Af denne grund og i betragtning af initiativets betydning og hastende karakter blev der indrømmet en undtagelse i henhold til Kommissionens retningslinjer for bedre regulering. Analysen og dokumentationen vil stadig blive fremlagt i et arbejdsdokument senest tre måneder efter offentliggørelsen af dette forslag.

Med hensyn til omkostninger vil forslaget hovedsagelig medføre håndhævelsesomkostninger for de offentlige myndigheder og overholdelsesomkostninger for de erhvervsdrivende. Kommissionen vil også pådrage sig begrænsede omkostninger.

Overholdelsesomkostningerne er omkostninger, som virksomhederne skal afholde for at sikre, at de ikke bringer i omsætning og gør produkter fremstillet ved tvangsarbejde tilgængelige på EU-markedet. Deres omkostninger vil afhænge af, om de allerede er omfattet af due diligence-bestemmelser (f.eks. det foreslåede direktiv om virksomheders due diligence for bæredygtighed), eller om de allerede har gennemført due diligence på frivillig basis.

For så vidt angår omkostningerne for de medlemsstater, der vil gennemføre forslaget, vil dette afhænge af den eksisterende administrative struktur på nationalt plan (dvs. de myndigheder, der allerede udfører lignende opgaver eller ej), den nationale lovgivning, der allerede er indført for forbundne spørgsmål, og den potentielle ajourføring af toldsystemerne.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Alle erhvervsdrivende, der gør produkter tilgængelige på EU-markedet eller eksporterer fra dette, bør være omfattet. Dette er nødvendigt for effektivt at forbyde, at produkter, der er fremstillet med tvangsarbejde, gøres tilgængelige på EU-markedet.

SMV'er kan have begrænsede ressourcer og ekspertise til at gennemføre effektive due diligence-ordninger. Tilbagetrækning af varer fra markedet kan også medføre større byrder for SMV'er sammenlignet med en stor virksomhed.

For SMV'er vil der derfor være behov for flere justeringer. En måde at imødekomme SMV'ernes særlige behov og begrænsninger på kunne teoretisk være at **undtage** sådanne virksomheder fra dette forslags anvendelsesområde. Dette er imidlertid ikke en realistisk mulighed, da forslaget skal fokusere på produkter, der mistænkes for at være fremstillet ved tvangsarbejde, uanset størrelsen af de involverede erhvervsdrivende. Det kan ikke på forhånd udelukkes, at de enheder, som myndighederne kan henvende sig til, når de indleder undersøgelser af tvangsarbejde, i nogle tilfælde er SMV'er. Fritagelse af SMV'er vil derfor påvirke forslagets effektivitet og skabe usikkerhed. Desuden er det vigtigt at tage i betragtning, at eftersom SMV'er normalt er en del af værdikæder, påvirker politikker rettet mod store virksomheder i disse forsyningskæder også SMV'er, som har behov for due diligence-procedurer for at få adgang til finansiering og for at imødekomme krav fra større købere/leverandører, der udøver due diligence. Som påpeget i Kommissionens anbefalinger i *årsberetningen om europæiske SMV'er 2021/2022*⁴² kan det meget vel være mere hensigtsmæssigt i lovgivningen at overveje forenklede frivillige værktøjer og afbødende foranstaltninger, der gør det muligt for SMV'er at dokumentere deres bæredygtighedsforpligtelser.

Kommissionen vurderede fordelene ved at indføre en **tærskel** for mængden og/eller værdien af produkter, under hvilken myndighederne ikke ville indlede undersøgelser af tvangsarbejde i henhold til dette forslag. Da det kan være mere sandsynligt, at SMV'er stiller mindre mængder til rådighed på markedet, kan en sådan de minimis-klausul i princippet tjene som en metode til at tage hensyn til deres situation og i vid udstrækning fritage dem for undersøgelser. Indførelsen af de minimis-tærskler ville imidlertid forvride de lige konkurrencevilkår på det indre marked og skabe smuthuller. Det vil heller ikke være en garanti for, at SMV'er altid falder uden for dette forslags anvendelsesområde, da mindre erhvervsdrivende helt sikkert kan gøre betydelige mængder produkter tilgængelige på markedet afhængigt af sektoren.

Derfor bør der i stedet for en klar undtagelse for SMV'er eller en de minimis-tærskel tages hånd om deres situation gennem udformningen af foranstaltningen, herunder den risikobaserede håndhævelse og støtteværktøjerne. Dette vil f.eks. omfatte:

Foranstaltningens udformning: Når de kompetente myndigheder træffer afgørelse om fristerne for indsendelse af oplysninger, vil de tage hensyn til de berørte erhvervsdrivendes størrelse og ressourcer, vel vidende, at mindre virksomheder ikke vil have lige så mange ressourcer til at få overblik over værdikæden og kortlægge dem som større virksomheder.

Risikobaseret håndhævelse: De kompetente myndigheder bør fokusere deres håndhævelsesindsats, hvor den sandsynligvis vil have den bedste virkning, nemlig på de erhvervsdrivende, der er involveret i de trin i værdikæden, der er så tæt som muligt på der, hvor risikoen for tvangsarbejde sandsynligvis vil opstå. De bør også tage hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, mængden af de pågældende produkter samt omfanget af formodet tvangsarbejde.

Støtteværktøjer: Da erfaringen har vist, at SMV'er nyder godt af støtteværktøjer såsom retningslinjer eller skabeloner, der kræver lavere omkostninger, vil Kommissionen udstede retningslinjer, som tager hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

I finansieringsoversigten, der vedlægges dette forslag, gøres der rede for virkningerne for budget-, personale- og administrationsressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil aktivt overvåge gennemførelsen af den foreslåede forordning og sikre, at den foreslåede forordning når sine mål. Overvågningen vil navnlig fokusere på effektivt at forhindre, at produkter, der er fremstillet med tvangsarbejde, gøres tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres fra EU, og på at sikre et effektivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder. Der vil også blive taget hensyn til konsekvenserne for erhvervslivet og navnlig for SMV'er.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kapitel I indeholder de generelle bestemmelser: genstanden (artikel 1), definitionerne og forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, dvs. at gøre dem tilgængelige på EU-markedet og eksportere dem (artikel 3).

Kapitel II indeholder nærmere oplysninger om de kompetente myndigheders undersøgelser og afgørelser. Medlemsstaterne skal udpege en eller flere kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at opfylde de forpligtelser, der følger af dette forslag (artikel 12). I den indledende fase af undersøgelserne skal de kompetente myndigheder følge en risikobaseret tilgang og navnlig vurdere risikoen for en overtrædelse af ovennævnte forbud (artikel 4). Hvis den kompetente myndighed fastslår, at der er begrundet mistanke om en sådan overtrædelse, skal den undersøge de pågældende produkter og erhvervsdrivende (artikel 5). Kapitlet indeholder også oplysninger om de kompetente myndigheders afgørelser (artikel 6), deres indhold (artikel 7), fornyet vurdering (artikel 8) og anerkendelse (artikel 14). De kompetente myndigheder har pligt til at underrette Kommissionen og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater (artikel 9) og har forpligtelser vedrørende administrativt samarbejde og gensidig kommunikation (artikel 13). Kapitlet indeholder også bestemmelser om indberetning af oplysninger om påståede overtrædelser (artikel 10) og om databasen over områder eller produkter, der udgør en risiko for tvangsarbejde (artikel 11).

Kapitel III vedrører bestemmelser om produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet. Der er behov for særlige bestemmelser om toldkontrol, da forordning (EU) 2019/1020 ikke er egnet til formålet i dette tilfælde, og toldmyndighederne kan ikke fungere som en første forsvarslinje, som de normalt gør i henhold til forordning (EU) 2019/1020. De vil derfor basere sig på de kompetente myndigheders afgørelser. Desuden skal toldmyndighederne råde over specifikke oplysninger om de fysiske og juridiske personer, der er involveret i fremstillingsprocessen, samt om selve produktet, for at de på effektiv vis kan standse produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, og som kommer ind på eller forlader EU-markedet, jf. de kompetente myndigheders afgørelser.

Kapitel III indeholder derfor bestemmelser om toldkontrol (artikel 15), oplysninger, som den erhvervsdrivende skal stille til rådighed for toldmyndighederne (artikel 16), suspension af overgangen til fri omsætning eller eksport af produkter, der kan være i strid med forbuddet (artikel 17), deres overgang til fri omsætning eller eksport, hvis der ikke foreligger en overtrædelse (artikel 18), afslag på deres overgang til fri omsætning eller eksport (artikel 19) og bortskaffelse af produkter, der er nægtet overgang til fri omsætning eller eksport (artikel 20), samt bestemmelser om udveksling af oplysninger og samarbejde mellem kompetente myndigheder og toldmyndigheder (artikel 21).

Kapitel IV indeholder bestemmelser om informationssystemer (artikel 22), om de retningslinjer, som Kommissionen skal udstede for at hjælpe de kompetente myndigheder med at gennemføre denne foreslåede forordning og de erhvervsdrivende med at overholde den, samt bestemmelser, der sikrer klarhed over opgaver og konsekvens i de kompetente myndigheders indsats (artikel 23), og om oprettelse af, sammensætning af og opgaver i EU's netværk mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, der skal fungere som en platform for struktureret koordinering og samarbejde mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen (artikel 24).

Kapitel V indeholder de afsluttende bestemmelser: om fortrolighed (artikel 25), internationalt samarbejde (artikel 26), delegerede retsakter (artikel 27), hasteprocedure (artikel 28), udvalgsprocedure (artikel 29), sanktioner (artikel 30) og ikrafttrædelse og anvendelsesdato for dette forslag til forordning (artikel 31).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 207,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som det anerkendes i præamblen til 2014-protokollen til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 29 om tvangsarbejde ("ILO-konvention nr. 29"), udgør tvangsarbejde en alvorlig krænkelse af den menneskelige værdighed og de grundlæggende menneskerettigheder. ILO erklærede afskaffelse af alle former for tvangsarbejde som et princip vedrørende de grundlæggende rettigheder. ILO klassificerer ILO-konvention nr. 29, 2014-protokollen til konvention nr. 29 og ILO-konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde ("ILO-konvention nr. 105") som grundlæggende ILO-konventioner¹⁶. Tvangsarbejde omfatter mange forskellige former for tvangsarbejde, hvor arbejde eller tjenesteydelser afkræves personer, der ikke selv har tilbudt det¹⁷.
- (2) Brugen af tvangsarbejde er udbredt i verden. Det anslås, at 27,6 millioner mennesker udførte tvangsarbejde i 2021¹⁸. Sårbare og marginaliserede grupper i et samfund er særligt udsatte for at blive presset til at udføre tvangsarbejde. Selv når tvangsarbejde ikke er pålagt af staten, er det ofte en følge af manglende god forvaltning hos visse erhvervsdrivende.
- (3) Udryddelse af tvangsarbejde er en prioritet for Unionen. Respekt for den menneskelige værdighed og menneskerettighedernes universalitet og udelelighed er fast forankret i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union. Artikel 5, stk. 2, i Den Europæiske

¹⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁶ <https://www.ilo.org/global/standards/introduction-to-international-labour-standards/conventions-and-recommendations/lang--en/index.htm>.

¹⁷ ILO's definition af tvangsarbejde i henhold til ILO's konvention om tvangsarbejde fra 1930 (nr. 29), [What is forced labour, modern slavery and human trafficking \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\) \(ilo.org\)](#).

¹⁸ The 2021 Global Estimates of Modern Slavery, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipecc/documents/publication/wcms_854733.pdf.

Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 4 i den europæiske menneskerettighedskonvention bestemmer, at ingen må pålægges at udføre tvangs- eller pligtarbejde. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har gentagne gange fortolket artikel 4 i den europæiske menneskerettighedskonvention således, at medlemsstaterne er forpligtet til at straffe og effektivt retsforfølge enhver handling, der opretholder en person i de situationer, der er beskrevet i artikel 4 i den europæiske menneskerettighedskonvention¹⁹.

- (4) Alle medlemsstater har ratificeret de grundlæggende ILO-konventioner om tvangsarbejde og børnearbejde²⁰. De er derfor retligt forpligtede til at forebygge og afskaffe brugen af tvangsarbejde og til regelmæssigt at aflægge rapport til ILO.
- (5) Gennem sine politikker og lovgivningsmæssige initiativer søger Unionen at udrydde brugen af tvangsarbejde. Unionen fremmer due diligence i overensstemmelse med internationale retningslinjer og principper, der er fastlagt af internationale organisationer, herunder ILO, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (i det følgende benævnt "OECD") og De Forenede Nationer (i det følgende benævnt "FN"), for at sikre, at tvangsarbejde ikke kommer til at indgå i værdikæderne for virksomheder, der er etableret i Unionen.
- (6) Unionens handelspolitik støtter bekæmpelsen af tvangsarbejde i både ensidige og bilaterale handelsforbindelser. Kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling i Unionens handelsaftaler indeholder en forpligtelse til at ratificere og effektivt gennemføre de grundlæggende ILO-konventioner, herunder ILO-konvention nr. 29 og ILO-konvention nr. 105. Desuden kan ensidige handelspræferencer under Unionens generelle toldpræferenceordning trækkes tilbage for alvorlige og systematiske overtrædelser af ILO-konvention nr. 29 og ILO-konvention nr. 105.
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af menneskehandel (direktiv 2011/36/EU)²¹ (direktivet om bekæmpelse af menneskehandel) harmoniserer definitionen af menneskehandel, herunder tvangsarbejde eller tvangstjenester, og fastsætter minimumsstraffe. Eventuelle regler om forbud mod at bringe indenlandske eller importerede produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet eller eksportere sådanne produkter og forpligtelsen til at sikre, at sådanne produkter trækkes tilbage fra EU-markedet ("forbuddet"), bør ikke berøre nævnte direktiv og navnlig ikke de retshåndhævende og retlige myndigheders kompetence til at efterforske og retsforfølge lovovertrædelser vedrørende menneskehandel, herunder udnyttelse som arbejdskraft.
- (8) [Navnlig direktiv 20XX/XX/EU om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed fastsætter horisontale due diligence-forpligtelser med henblik på at identificere, forebygge, afbøde og tage højde for faktiske og potentielle negative indvirkninger på menneskerettighederne, herunder tvangsarbejde, og miljøet i virksomhedens egne aktiviteter, dens datterselskaber og dens værdikæder i overensstemmelse med internationale standarder for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder og miljøkonventioner. Disse forpligtelser gælder for store

¹⁹ F.eks. præmis 89 og 102 i Siliadin mod Frankrig eller præmis 105 i Chowdury m.fl. mod Grækenland.

²⁰ https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---europe/---ro-geneva/---ilo-brussels/documents/publication/wcms_195135.pdf.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

virksomheder over en vis tærskel med hensyn til antal ansatte og nettoomsætning og for mindre virksomheder i sektorer med stor indvirkning over en vis tærskel med hensyn til antal ansatte og nettoomsætning²².]

- (9) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821²³ skal EU-importører af mineraler, der er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, desuden opfylde due diligence-forpligtelser i overensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder og de deri fastsatte due diligence-henstillinger. [Forordning (EU) nr. XX/20XX om batterier og udtjente batterier indeholder forpligtelser for erhvervsdrivende til at udføre due diligence i deres forsyningskæder, herunder med hensyn til arbejdstagerrettigheder²⁴.] [Forordning (EU) nr. XX/20XX om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse²⁵, kræver due diligence med hensyn til den retlige og skovrydningsfrie karakter af produkter og råvarer, der er omfattet af dens anvendelsesområde, herunder med hensyn til menneskerettigheder.]
- (10) I henhold til artikel [XX] i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU skal medlemsstaterne sikre, at visse erhvervsdrivende hvert år offentliggør ikkefinansielle redegørelser, hvori de rapporterer om deres aktiviteter indvirkning på miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål, respekt for menneskerettighederne, herunder vedrørende tvangsarbejde, bekæmpelse af korruption og bestikkelse²⁶. [Desuden indeholder direktiv 20XX/XX/EU om virksomheders bæredygtighedsrapportering detaljerede rapporteringskrav for omfattede virksomheder vedrørende respekt for menneskerettighederne, herunder i globale forsyningskæder. De oplysninger, som virksomhederne fremlægger om menneskerettigheder, bør, hvor det er relevant, omfatte oplysninger om tvangsarbejde i deres værdikæder²⁷.]
- (11) I juli 2021 offentliggjorde Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten en vejledning for at hjælpe Unionens virksomheder med at træffe passende foranstaltninger til at imødegå risikoen for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder²⁸.
- (12) Som det anerkendes i Kommissionens meddelelse om anstændigt arbejde på verdensplan²⁹, er der uanset de nuværende politikker og lovgivningsmæssige rammer

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 20XX/XX/EU om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (EUT XX af XX.XX.20XX, s. XX).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).

²⁴ EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 20XX/XX (EUT XX af XX.XX.20XX, s. XX).

²⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og om ophævelse af forordning (EU) nr. XXX/20XX (EUT XX af XX.XX.20XX, s. XX).

²⁶ Direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (EUT ...).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 20XX/XX/EU om ændring af direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og forordning (EU) nr. 537/2014 for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT XX af XX.XX.20XX, s. XX).

²⁸ Vejledning om due diligence for EU-virksomheder med henblik på at imødegå risikoen for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder.

behov for en yderligere indsats for at nå målene om at fjerne produkter fremstillet ved tvangsarbejde fra EU-markedet og dermed bidrage yderligere til bekæmpelsen af tvangsarbejde på verdensplan.

- (13) Europa-Parlamentet fordømte i sine beslutninger på det kraftigste tvangsarbejde og opfordrede til et forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde³⁰. Det er derfor en moralsk bekymring i offentligheden, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde kan være tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres til tredjelande uden en effektiv mekanisme til at forbyde eller tilbagetrække sådanne produkter.
- (14) For at supplere Unionens lovgivningsmæssige og politiske ramme for tvangsarbejde bør omsætning og tilgængeliggørelse på EU-markedet af produkter fremstillet ved tvangsarbejde eller eksport af indenlandsk fremstillede eller importerede produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, forbydes, og det bør sikres, at disse produkter trækkes tilbage fra EU-markedet.
- (15) I øjeblikket findes der ingen EU-lovgivning, der giver medlemsstaternes myndigheder beføjelse til direkte at tilbageholde, beslaglægge eller beordre tilbagetrækning af et produkt på grundlag af en konstatering af, at det blev foretaget helt eller delvist med tvangsarbejde.
- (16) For at sikre, at forbuddet er effektivt, bør et sådant forbud gælde for produkter, for hvilke der er anvendt tvangsarbejde på et hvilket som helst trin i deres produktion, fremstilling, høst og udvinding, herunder bearbejdning eller forarbejdning i forbindelse med produkterne. Forbuddet bør gælde for alle produkter af enhver type, herunder deres komponenter, og bør gælde for produkter uanset sektor, oprindelse, om de er indenlandske eller importerede eller bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres.
- (17) Forbuddet bør bidrage til de internationale bestræbelser på at afskaffe tvangsarbejde. Definitionen af "tvangsarbejde" bør derfor bringes i overensstemmelse med definitionen i ILO-konvention nr. 29. Definitionen af "tvangsarbejde, der anvendes af statslige myndigheder" bør bringes i overensstemmelse med ILO-konvention nr. 105, som specifikt forbyder anvendelse af tvangsarbejde som straf for at udtrykke politiske synspunkter, med henblik på økonomisk udvikling, som et middel til arbejdsdisciplin, som straf for deltagelse i strejker eller som et middel til racemæssig, religiøs eller anden forskelsbehandling³¹.
- (18) Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) kan have begrænsede ressourcer og evne til at sikre, at de produkter, de bringer i omsætning eller gør tilgængelige på EU-markedet, er fri for tvangsarbejde. Kommissionen bør derfor udstede retningslinjer for due diligence i forbindelse med tvangsarbejde, som også bør tage hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer. Desuden bør Kommissionen udstede retningslinjer om risikoindikatorer for

²⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 23. marts 2022 om anstændigt arbejde på verdensplan med henblik på en global retfærdig omstilling og en bæredygtig genopretning (COM(2022) 66 final).

³⁰ Se beslutningerne: [FORSLAG TIL BESLUTNING om et nyt handelsinstrument til at forbyde produkter fremstillet ved hjælp af tvangsarbejde \(europa.eu\)](#), [vedtagne tekster — tvangsarbejde og situationen for uygurerne i den autonome region Xinjiang Uyghur — torsdag den 17. december 2020 \(europa.eu\)](#), [vedtagne tekster — tvangsarbejde på Linglong-fabrikken og miljøprotester i Serbien — torsdag den 16. december 2021 \(europa.eu\)](#).

³¹ [What is forced labour, modern slavery and human trafficking \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\) \(ilo.org\)](#) og ILO-konvention nr. 29 og 105, som der henvises til deri.

tvangsarbejde og om offentligt tilgængelige oplysninger for at hjælpe SMV'er og andre erhvervsdrivende med at opfylde kravene i forbuddet.

- (19) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør overvåge markedet for at identificere overtrædelser af forbuddet. Ved udpegelsen af disse kompetente myndigheder bør medlemsstaterne sikre, at disse myndigheder har tilstrækkelige ressourcer, og at deres personale har de nødvendige kompetencer og den nødvendige viden, navnlig med hensyn til menneskerettigheder, værdikædestyring og due diligence-procedurer. De kompetente myndigheder bør koordinere tæt med nationale arbejdstilsyn og retlige og retshåndhævende myndigheder, herunder dem, der er ansvarlige for bekæmpelsen af menneskehandel, på en sådan måde, at sådanne myndigheders efterforskning ikke bringes i fare.
- (20) For at øge forbuddets effektivitet bør de kompetente myndigheder give de erhvervsdrivende en rimelig frist til at identificere, afbøde, forebygge og bringe risikoen for tvangsarbejde til ophør.
- (21) Når de kompetente myndigheder identificerer potentielle overtrædelser af forbuddet, bør de følge en risikobaseret tilgang og vurdere alle tilgængelige oplysninger. De kompetente myndigheder bør indlede en undersøgelse, hvis de på grundlag af deres vurdering af alle tilgængelige oplysninger fastslår, at der er begrundet mistanke om en overtrædelse af forbuddet.
- (22) Inden de kompetente myndigheder indleder en undersøgelse, bør de anmode de erhvervsdrivende, der er under vurdering, om oplysninger om foranstaltninger, der er truffet for at afbøde, forebygge eller standse risikoen for tvangsarbejde i deres aktiviteter og værdikæder med hensyn til de produkter, der vurderes. En sådan due diligence i forbindelse med tvangsarbejde bør bidrage til, at den erhvervsdrivende udsættes for en lavere risiko for at få tvangsarbejde i sine aktiviteter og værdikæder. Passende due diligence betyder, at problemer med tvangsarbejde i værdikæden er blevet identificeret og behandlet i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning og internationale standarder. Dette indebærer, at hvis den kompetente myndighed mener, at der ikke er begrundet mistanke om en overtrædelse af forbuddet, f.eks. på grund af, men ikke begrænset til, gældende lovgivning, retningslinjer, henstillinger eller anden due diligence i forbindelse med tvangsarbejde, der anvendes på en måde, der afbøder, forebygger og bringer risikoen for tvangsarbejde til ophør, bør der ikke indledes nogen undersøgelse.
- (23) For at sikre samarbejde mellem de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til denne og anden relevant lovgivning, og for at sikre konsekvens i deres foranstaltninger og afgørelser bør de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til denne forordning, om nødvendigt anmode andre relevante myndigheder om oplysninger om, hvorvidt de erhvervsdrivende, der er under vurdering, er underlagt og udfører due diligence i forbindelse med tvangsarbejde i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning eller medlemsstaternes lovgivning, der fastsætter krav om due diligence og gennemsigtighed med hensyn til tvangsarbejde.
- (24) I undersøgelsens indledende fase bør de kompetente myndigheder fokusere på de erhvervsdrivende, der er involveret i de trin i værdikæden, hvor der er en højere risiko for tvangsarbejde med hensyn til de undersøgte produkter, også under hensyntagen til deres størrelse og økonomiske ressourcer, mængden af de pågældende produkter og omfanget af det formodede tvangsarbejde.

- (25) De kompetente myndigheder bør, når de anmoder om oplysninger i løbet af undersøgelsen, så vidt muligt og i overensstemmelse med en effektiv gennemførelse af undersøgelsen prioritere de erhvervsdrivende, der er omfattet af undersøgelsen, og som er involveret i de trin i værdikæden, der er så tæt som muligt på, hvor den sandsynlige risiko for tvangsarbejde opstår, og tage hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, mængden af de pågældende produkter samt omfanget af formodet tvangsarbejde.
- (26) De kompetente myndigheder bør bære byrden med at fastslå, at tvangsarbejde er blevet anvendt i alle faser af produktionen, fremstillingen, høsten eller udvindingen af et produkt, herunder bearbejdning eller forarbejdning i forbindelse med produktet, på grundlag af alle de oplysninger og beviser, der er indsamlet i løbet af undersøgelsen, herunder dens indledende fase. For at sikre deres ret til en retfærdig rettergang bør de erhvervsdrivende i deres forsvar have mulighed for at fremlægge oplysninger for de kompetente myndigheder under hele undersøgelsen.
- (27) Kompetente myndigheder, der fastslår, at erhvervsdrivende har overtrådt forbuddet, bør straks forbyde, at sådanne produkter bringes i omsætning og gøres tilgængelige på EU-markedet samt eksporteres fra Unionen, og kræve, at de erhvervsdrivende, der er blevet undersøgt, trækker de relevante produkter, som allerede er gjort tilgængelige, tilbage fra EU-markedet og sørger for, at de destrueres, ubrugeliggøres eller på anden måde bortskaffes i overensstemmelse med national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten, herunder EU-lovgivningen om affaldshåndtering.
- (28) I denne afgørelse bør de kompetente myndigheder anføre resultaterne af undersøgelsen og de oplysninger, der ligger til grund for resultaterne, og fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken de erhvervsdrivende bør efterkomme afgørelsen, samt oplysninger, der gør det muligt at identificere det produkt, som afgørelsen finder anvendelse på. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at præcisere de oplysninger, som skal indgå i sådanne afgørelser.
- (29) Ved fastsættelsen af en rimelig frist til at efterkomme påbuddet bør de kompetente myndigheder tage hensyn til de berørte erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer.
- (30) Hvis de erhvervsdrivende ikke efterkommer de kompetente myndigheders afgørelse inden udløbet af den fastsatte frist, bør de kompetente myndigheder sikre, at det forbydes de relevante produkter at blive bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet, eksporteret eller trukket tilbage fra EU-markedet, og at sådanne produkter, der forbliver hos de relevante erhvervsdrivende, destrueres, ubrugeliggøres eller på anden måde bortskaffes i overensstemmelse med national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten, herunder EU-lovgivningen om affaldshåndtering, for de erhvervsdrivendes regning.
- (31) Erhvervsdrivende bør have mulighed for at anmode de kompetente myndigheder om at tage afgørelserne op til fornyet vurdering efter at have fremlagt nye oplysninger, der viser, at det ikke kan konkluderes, at de pågældende produkter er fremstillet ved tvangsarbejde. De kompetente myndigheder bør trække deres afgørelse tilbage, hvis de på grundlag af disse nye oplysninger fastslår, at det ikke kan konstateres, at produkterne er fremstillet ved tvangsarbejde.
- (32) Enhver person, uanset om der er tale om en fysisk eller juridisk person, eller enhver sammenslutning, der ikke har status som juridisk person, bør have mulighed for at indgive oplysninger til de kompetente myndigheder, når den mener, at produkter

fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning og gøres tilgængelige på EU-markedet, og bør informeres om resultatet af vurderingen af deres indgivelse.

- (33) Kommissionen bør udstede retningslinjer for at lette de erhvervsdrivendes og de kompetente myndigheders gennemførelse af forbuddet. Sådanne retningslinjer bør omfatte vejledning om due diligence i forbindelse med tvangsarbejde og supplerende oplysninger til de kompetente myndigheder med henblik på at gennemføre forbuddet. Vejledningen om due diligence i forbindelse med tvangsarbejde bør bygge på vejledningen om due diligence for EU-virksomheder for at imødegå risikoen for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder, som Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten offentliggjorde i juli 2021. Retningslinjerne bør være i overensstemmelse med Kommissionens øvrige retningslinjer i denne henseende og relevante internationale organisationers retningslinjer. Rapporter fra internationale organisationer, navnlig ILO, samt andre uafhængige og verificerbare informationskilder bør tages i betragtning ved identifikationen af risikoindikatorer.
- (34) De kompetente myndigheders afgørelser om overtrædelse af forbuddet bør meddeles toldmyndighederne, som bør sigte mod at identificere det pågældende produkt blandt de produkter, der angives til overgang til fri omsætning eller eksport. De kompetente myndigheder bør være ansvarlige for den overordnede håndhævelse af forbuddet med hensyn til det indre marked samt produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet. Eftersom tvangsarbejde er en del af fremstillingsprocessen og ikke efterlader noget spor på produktet, og forordning (EU) 2019/1020 kun omfatter forarbejdede produkter, og dens anvendelsesområde er begrænset til overgang til fri omsætning, vil toldmyndighederne ikke være i stand til at handle selvstændigt i henhold til forordning (EU) 2019/1020 med henblik på anvendelse og håndhævelse af forbuddet. Den specifikke tilrettelæggelse af kontrollen i hver medlemsstat bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013³² og dens generelle bestemmelser om toldmyndighedernes kontrol- og tilsynsbeføjelser.
- (35) De oplysninger, som de erhvervsdrivende i øjeblikket stiller til rådighed for toldmyndighederne, omfatter kun generelle oplysninger om produkterne, men mangler oplysninger om fabrikanten eller producenten og produktleverandørerne samt specifikke oplysninger om produkter. For at toldmyndighederne kan identificere produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, og som kan være i strid med forordningen og derfor bør stoppes ved EU's ydre grænser, bør erhvervsdrivende forelægge toldmyndighederne oplysninger, der gør det muligt at matche en afgørelse truffet af de kompetente myndigheder med det pågældende produkt. Dette bør omfatte oplysninger om fabrikanten eller producenten og produktleverandørerne samt alle andre oplysninger om selve produktet. Med henblik herpå bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at identificere de produkter, for hvilke sådanne oplysninger bør gives, ved hjælp af bl.a. den database, der oprettes i henhold til denne forordning, samt de kompetente myndigheders oplysninger og afgørelser, der er kodet i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020 ("ICSMS"). Desuden bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at præcisere de oplysninger, som de erhvervsdrivende skal stille til rådighed for toldmyndighederne. Disse oplysninger bør omfatte produktets beskrivelse, navn eller mærke, specifikke krav i henhold til EU-

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (omarbejdning) (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

lovgivningen til identifikation af produktet (f.eks. type-, reference-, model-, parti- eller serienummer, der er anbragt på produktet eller anført på emballagen eller i et dokument, der ledsager produktet, eller entydig identifikator for det digitale produkt) samt oplysninger om fabrikanten eller producenten og produktleverandørerne, herunder for hver af dem deres navn, handelsnavn eller registrerede varemærke, deres kontaktoplysninger, deres unikke identifikationsnummer i det land, de er etableret i, og, hvis et sådant findes, deres registrerings- og identifikationsnummer for erhvervsdrivende (EORI). Ved revisionen af EU-toldkodeksen vil det blive overvejet at indføre de oplysninger i toldlovgivningen, som de erhvervsdrivende skal stille til rådighed for toldmyndighederne med henblik på håndhævelse af denne forordning, og mere generelt for at styrke gennemsigtigheden i forsyningskæden.

- (36) Toldmyndigheder, der identificerer et produkt, som kan være omfattet af en afgørelse fra de kompetente myndigheder, der fastslår en overtrædelse af forbuddet, bør suspendere frigivelsen af det pågældende produkt og straks underrette de kompetente myndigheder herom. De kompetente myndigheder bør inden for en rimelig frist nå frem til en konklusion om den sag, som toldmyndighederne har underrettet dem om, enten ved at bekræfte eller afvise, at det pågældende produkt er omfattet af en afgørelse. De kompetente myndigheder bør om nødvendigt have tilladelse til at kræve, at suspenderingen opretholdes. Foreligger der ikke nogen konklusion fra de kompetente myndigheders side inden for den fastsatte frist, bør toldmyndighederne frigive produkterne, hvis alle andre gældende krav og formaliteter er opfyldt. Generelt bør overgang til fri omsætning eller eksport ikke betragtes som bevis for overensstemmelse med EU-retten, da en sådan overgang ikke nødvendigvis omfatter en fuldstændig overensstemmelseskontrol.
- (37) Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at et produkt svarer til en afgørelse, der fastslår en overtrædelse af forbuddet, bør de straks underrette toldmyndighederne, som bør nægte dets overgang til fri omsætning eller eksport. Produktet bør destrueres, ubrugeliggøres eller på anden måde bortskaffes i overensstemmelse med national lovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten, herunder lovgivning om affaldshåndtering, som udelukker reeksport i tilfælde af ikke-EU-varer.
- (38) De betingelser, der gælder for produkter under suspenderingen af deres overgang til fri omsætning eller eksport, herunder oplagring eller destruktion og bortskaffelse i tilfælde af afslag på overgang til omsætning, bør fastsættes af toldmyndighederne, hvor det er relevant i henhold til forordning (EU) nr. 952/2013. Hvis produkter, der indføres på EU-markedet, kræver yderligere forarbejdning, skal de henføres under den relevante toldprocedure, der tillader en sådan forarbejdning i overensstemmelse med artikel 220, 254, 256, 257 og 258 i forordning (EU) nr. 952/2013.
- (39) En ensartet håndhævelse af forbuddet for så vidt angår produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, kan kun opnås gennem systematisk udveksling af oplysninger og samarbejde mellem kompetente myndigheder, toldmyndigheder og Kommissionen.
- (40) Til indsamling, behandling og lagring af oplysninger i struktureret form om spørgsmål vedrørende håndhævelsen af forbuddet bør de kompetente myndigheder anvende ICSMS. Kommissionen, de kompetente myndigheder og toldmyndighederne bør have adgang til dette system for at kunne udføre deres respektive opgaver i henhold til denne forordning.
- (41) For at optimere og besværliggøre kontrolprocessen for produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, er det nødvendigt at muliggøre en automatiseret dataoverførsel

mellem ICSMS og toldsystemerne. Der bør skelnes mellem tre forskellige dataoverførsler i betragtning af deres respektive formål. For det første bør afgørelser, der fastslår en overtrædelse af forbuddet, meddeles fra ICSMS til det elektroniske toldrisikostyringssystem (CRMS), der er omhandlet i artikel 36 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447³³, uden at dette berører en eventuel fremtidig udvikling af toldrisikoforvaltningsmiljøet, til brug for toldmyndighederne til at identificere produkter, der kan svare til en sådan afgørelse. De tilgængelige grænseflader i toldmiljøet bør anvendes til disse første dataoverførsler. For det andet vil sagsstyring, når toldmyndighederne identificerer et sådant produkt, bl.a. være nødvendig for at overføre meddelelsen om suspenderingen, de kompetente myndigheds konklusion og resultatet af de foranstaltninger, som toldmyndighederne har truffet. EU's kvikskrankemiljø på toldområdet bør støtte disse anden dataoverførsler mellem ICSMS og de nationale toldsystemer. For det tredje indeholder toldsystemerne oplysninger om produkter, der indføres på og forlader EU-markedet, og som er relevante for, at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver, men som de ikke har adgang til. De relevante oplysninger bør derfor udtrækkes og overføres til ICSMS. De tre forbindelser bør være meget automatiserede og lette at anvende for at begrænse enhver yderligere byrde for toldmyndighederne. Kommissionen bør tillægges beføjelser til i samarbejde med toldmyndighederne og de kompetente myndigheder at vedtage de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at fastlægge de procedureregler, praktiske ordninger og dataelementer, der skal overføres mellem ICSMS og toldsystemerne og eventuelle andre supplerende krav.

- (42) For at sikre effektive håndhævelsesafgørelser, der træffes af en kompetent myndighed i én medlemsstat, bør de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater anerkende og håndhæve dem vedrørende produkter med samme identifikation fra samme forsyningskæde, for hvilke der er konstateret tvangsarbejde.
- (43) Hvis det med henblik på forbuddet er nødvendigt at behandle personoplysninger, bør denne behandling foregå i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger. Enhver behandling af personoplysninger i medfør af forbuddet er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679³⁴ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725³⁵.
- (44) For at sikre en effektiv håndhævelse af forbuddet er det nødvendigt at oprette et netværk med henblik på struktureret koordinering og samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, eksperter fra toldmyndighederne og Kommissionen. Dette netværk bør også sigte mod at strømline praksis hos de kompetente myndigheder i Unionen, der letter medlemsstaternes gennemførelse af fælles håndhævelsesaktiviteter, herunder fælles efterforskninger. Denne administrative støttestruktur bør gøre det muligt at samle ressourcer og

³³ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

opretholde et kommunikations- og informationssystem mellem medlemsstaterne og Kommissionen og dermed bidrage til at styrke håndhævelsen af forbuddet.

- (45) Eftersom tvangsarbejde er et globalt problem og i betragtning af de indbyrdes forbindelser mellem de globale værdikæder, er det nødvendigt at fremme internationalt samarbejde om bekæmpelse af tvangsarbejde, hvilket også vil forbedre effektiviteten af anvendelsen og håndhævelsen af forbuddet. Kommissionen bør på passende vis samarbejde med og udveksle oplysninger med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer for at fremme en effektiv gennemførelse af forbuddet. Internationalt samarbejde med myndigheder i lande uden for EU bør finde sted på en struktureret måde som led i de eksisterende dialogstrukturer, f.eks. menneskerettighedsdialoger med tredjelande, eller om nødvendigt specifikke dialoger, der vil blive oprettet på ad hoc-basis.
- (46) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁶.
- (47) Med henblik på at udbygge eller ændre visse ikkevæsentlige elementer af denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde ("TEUF"). Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (48) For at sikre, at toldmyndighederne får alle de oplysninger om produktet, der er nødvendige for at handle effektivt, herunder oplysninger, der identificerer det relevante produkt, oplysninger om fabrikanten eller producenten og oplysninger om produktleverandører for så vidt angår produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Toldmyndighederne skal have mulighed for hurtigt at indhente oplysninger om specifikke produkter, der er identificeret i de kompetente myndigheders afgørelser, for at kunne træffe effektive og hurtige foranstaltninger. I sådanne tilfælde bør delegerede retsakter vedtages efter en hasteprocedure.
- (49) Målet for denne forordning, nemlig forbuddet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af sit omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (50) For at muliggøre en øjeblikkelig anvendelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der regler, der forbyder erhvervsdrivende at bringe produkter, som er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning og gøre dem tilgængelige på EU-markedet eller eksportere sådanne produkter fra EU-markedet.
2. Denne forordning omfatter ikke tilbagetrækning af produkter, der er nået ud til slutbrugerne på EU-markedet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "tvangsarbejde": tvangsarbejde som defineret i artikel 2 i Den Internationale Arbejdsorganisations konvention af 1930 om tvangsarbejde (nr. 29), herunder børnetvangsarbejde
- b) "tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder": brug af tvangsarbejde som beskrevet i artikel 1 i Den Internationale Arbejdsorganisations konvention om afskaffelse af tvangsarbejde fra 1957 (nr. 105)
- c) "due diligence i forbindelse med tvangsarbejde": erhvervsdrivendes bestræbelser på at gennemføre obligatoriske krav, frivillige retningslinjer, henstillinger eller praksis med henblik på at identificere, forebygge, afbøde eller bringe anvendelsen af tvangsarbejde til ophør for så vidt angår produkter, der skal gøres tilgængelige på EU-markedet eller skal eksporteres
- d) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse til EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag, og hvis produktet udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, anses tilgængeliggørelsen på markedet for at finde sted, når udbuddet er rettet mod brugere i Unionen
- e) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af et produkt på EU-markedet
- f) "produkt": ethvert produkt, der kan værdiansættes i penge, og der som sådan kan gøres til genstand for handelstransaktioner, uanset om det udvindes, høstes, produceres eller fremstilles, herunder bearbejdning eller forarbejdning i forbindelse med et produkt i et hvilket som helst led i dets forsyningskæde
- g) "produkt fremstillet ved tvangsarbejde": et produkt, hvortil der helt eller delvis er anvendt tvangsarbejde på et hvilket som helst trin i dets udvinding, høst, produktion eller fremstilling, herunder bearbejdning eller forarbejdning i forbindelse med et produkt i et hvilket som helst led i dets forsyningskæde

- h) "erhvervsdrivende": enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af personer, der bringer produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på EU-markedet eller eksporterer produkter
- i) "fabrikant": fabrikanten af produktet i henhold til den EU-lovgivning, der finder anvendelse på det pågældende produkt
- j) "producent": producent af landbrugsprodukter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, i TEUF eller af råvarer
- k) "produktleverandør": enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af personer i forsyningskæden, der udvinder, høster, producerer eller fremstiller et produkt helt eller delvis eller medvirker ved bearbejdning eller forarbejdning af et produkt i et hvilket som helst led i dets forsyningskæde, uanset om det er som fabrikant eller under andre omstændigheder
- l) "importør": enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af personer, der er etableret i Unionen, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet
- m) "eksportør": eksportøren som defineret i artikel 1, nr. 19), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446³⁷
- n) "begrundet mistanke": en velbegrundet årsag, der er baseret på objektive og verificerbare oplysninger, til, at de kompetente myndigheder har mistanke om, at produkter sandsynligvis er fremstillet ved tvangsarbejde
- o) "toldmyndigheder": toldmyndigheder som defineret i artikel 5, nr. 1), i forordning (EU) nr. 952/2013
- p) "produkter, der indføres på EU-markedet": produkter fra tredjelande, der skal bringes i omsætning på EU-markedet eller er bestemt til privat anvendelse eller forbrug inden for Unionens toldområde og henført under toldproceduren "overgang til fri omsætning"
- q) "produkter, der forlader EU-markedet": produkter, der henføres under toldproceduren "eksport"
- r) "overgang til fri omsætning": den procedure, der er fastsat i artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013
- s) "eksport": den procedure, der er fastsat i artikel 269 i forordning (EU) nr. 952/2013
- t) "EU-kvikskranken for systemet til udveksling af certifikater på toldområdet" eller (EU CSW-CERTEX): det system, der er oprettet ved artikel 4 i [forordning (EU) XX/20XX om oprettelse af Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø på toldområdet og om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 (COM/2020/673 final)]
- u) "Nationale kvikskrankemiljøer på toldområdet": de nationale kvikskrankemiljøer på toldområdet som defineret i artikel 2, nr. 9), i [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XX/20XX³⁸].

³⁷ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XX/20XX ... (EUT).

Artikel 3

Forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde

Erhvervsdrivende må ikke bringe produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet, og de må heller ikke eksportere sådanne produkter.

Kapitel II

De kompetente myndigheders undersøgelser og afgørelser

Artikel 4

Indledende fase af undersøgelserne

1. De kompetente myndigheder følger en risikobaseret tilgang ved vurderingen af sandsynligheden for, at erhvervsdrivende har overtrådt artikel 3. Denne vurdering baseres på alle relevante oplysninger, som de har til rådighed, herunder følgende oplysninger:
 - a) indlæg fra fysiske eller juridiske personer eller enhver sammenslutning, der ikke har status som juridisk person i henhold til artikel 10
 - b) risikoindikatorerne og andre oplysninger i henhold til artikel 23, litra b) og c)
 - c) den database, der er omhandlet i artikel 11
 - d) oplysninger og afgørelser, der er indkodet i det informations- og kommunikationssystem, som er omhandlet i artikel 22, stk. 1, herunder eventuelle tidligere tilfælde af en erhvervsdrivendes overholdelse eller manglende overholdelse af artikel 3
 - e) oplysninger, som den kompetente myndighed om nødvendigt anmoder andre relevante myndigheder om, om, hvorvidt de erhvervsdrivende, der er genstand for vurderingen, er underlagt og udfører due diligence i forbindelse med tvangsarbejde i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning eller medlemsstaternes lovgivning, der fastsætter due diligence- og gennemsigtighedskrav med hensyn til tvangsarbejde.
2. I deres vurdering af sandsynligheden for, at erhvervsdrivende har overtrådt artikel 3, fokuserer de kompetente myndigheder på de erhvervsdrivende, der er involveret i de trin i værdikæden, der er så tæt som muligt på, hvor risikoen for tvangsarbejde sandsynligvis vil opstå, og tager hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, mængden af de pågældende produkter samt omfanget af formodet tvangsarbejde.
3. Inden den kompetente myndighed indleder en undersøgelse i henhold til artikel 5, stk. 1, anmoder den de erhvervsdrivende, der er genstand for vurderingen, om oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at identificere, forebygge, afbøde eller bringe risici for tvangsarbejde i deres aktiviteter og værdikæder til ophør med hensyn til de produkter, der er omfattet af vurderingen, herunder på grundlag af en af følgende:

- a) gældende EU-lovgivning eller medlemsstaternes lovgivning, der fastsætter due diligence- eller gennemsigtskrav i forbindelse med tvangsarbejde
 - b) retningslinjer udstedt af Kommissionen i henhold til artikel 23, litra a)
 - c) due diligence-retningslinjer eller -henstillinger fra FN, ILO, OECD eller andre relevante internationale organisationer
 - d) enhver anden due diligence i forbindelse med tvangsarbejde.
4. Erhvervsdrivende besvarer anmodningen fra den kompetente myndighed omhandlet i stk. 3 senest 15 arbejdsdage efter den dato, hvor de har modtaget en sådan anmodning. Erhvervsdrivende kan give de kompetente myndigheder alle andre oplysninger, som de anser for nyttige med henblik på denne artikel.
 5. Senest 30 arbejdsdage efter datoen for modtagelsen af de oplysninger, som de erhvervsdrivende har indgivet i henhold til stk. 4, afslutter de kompetente myndigheder den indledende fase af deres undersøgelse af, om der er begrundet mistanke om overtrædelse af artikel 3 på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, og de oplysninger, som de erhvervsdrivende har indgivet i henhold til stk. 4.
 6. Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til, hvis den erhvervsdrivende påviser, at denne foretager due diligence på grundlag af en afdækket effekt af tvangsarbejde i sin forsyningskæde, og vedtager og gennemfører foranstaltninger, der er egnede og effektive til at bringe tvangsarbejde til ophør inden for en kort periode.
 7. De kompetente myndigheder indleder ikke en undersøgelse i henhold til artikel 5 og underretter de erhvervsdrivende, der er genstand for vurderingen, herom, hvis de kompetente myndigheder på grundlag af den i stk. 1 omhandlede vurdering og de oplysninger, der er indgivet af erhvervsdrivende i henhold til stk. 4, finder, at der ikke er nogen begrundet mistanke om en overtrædelse af artikel 3, f.eks. på grund af, men ikke begrænset til, gældende lovgivning, retningslinjer, henstillinger eller anden due diligence i forbindelse med tvangsarbejde som omhandlet i stk. 3, der anvendes på en måde, der afbøder, forebygger og bringer risikoen for tvangsarbejde til ophør.

Artikel 5

Undersøgelser

1. De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 4, stk. 5, fastslår, at der er begrundet mistanke om en overtrædelse af artikel 3, beslutter at indlede en undersøgelse af de pågældende produkter og erhvervsdrivende.
2. De kompetente myndigheder, der indleder en undersøgelse i henhold til stk. 1, underretter senest tre arbejdsdage efter datoen for afgørelsen om at indlede en sådan undersøgelse de erhvervsdrivende, der er genstand for undersøgelsen, om følgende:
 - a) indledningen af undersøgelsen og de mulige konsekvenser heraf
 - b) de produkter, der er omfattet af undersøgelsen
 - c) årsagerne til indledningen af undersøgelsen, medmindre dette ville bringe resultatet af undersøgelsen i fare
 - d) de erhvervsdrivendes mulighed for at indsende andre dokumenter eller oplysninger til den kompetente myndighed og datoen for indsendelse af sådanne oplysninger.

3. Hvis de kompetente myndigheder anmoder herom, forelægger de erhvervsdrivende, der undersøges, de pågældende kompetente myndigheder alle oplysninger, der er relevante og nødvendige for undersøgelsen, herunder oplysninger, der identificerer de undersøgte produkter, fabrikanten eller producenten af disse produkter og produktleverandørerne. Når de kompetente myndigheder anmoder om sådanne oplysninger, skal de så vidt muligt:
 - (a) prioritere de erhvervsdrivende, der er omfattet af undersøgelsen, og som er involveret i de trin i værdikæden, der er så tæt som muligt på der, hvor den sandsynlige risiko for tvangsarbejde opstår
 - (b) tage hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, mængden af de pågældende produkter samt omfanget af formodet tvangsarbejde.
4. De erhvervsdrivende indgiver oplysningerne senest 15 arbejdsdage efter den i stk. 3 omhandlede anmodning eller fremsætter en begrundet anmodning om forlængelse af denne frist.
5. Når de kompetente myndigheder træffer afgørelse om de frister, der er omhandlet i denne artikel, tager de hensyn til de berørte erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer.
6. De kompetente myndigheder kan foretage alle nødvendige kontroller og inspektioner, herunder undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte erhvervsdrivende giver deres samtykke, og at regeringen i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor inspektionerne skal finde sted, er blevet officielt underrettet og ikke gør indsigelse.

Artikel 6

Afgørelser truffet af kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder vurderer alle oplysninger og alt bevismateriale, der er indsamlet i henhold til artikel 4 og 5, og fastslår på dette grundlag, om artikel 3 er blevet overtrådt, inden for en rimelig frist fra den dato, hvor de indledte undersøgelsen i henhold til artikel 5, stk. 1.
2. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder fastslå, at artikel 3 er blevet overtrådt, på grundlag af andre foreliggende faktiske oplysninger, hvis det ikke har været muligt at indsamle oplysninger og bevismateriale i henhold til artikel 5, stk. 3 eller 6.
3. Hvis de kompetente myndigheder ikke kan fastslå, at artikel 3 er blevet overtrådt, træffer de afgørelse om at afslutte undersøgelsen og underretter den erhvervsdrivende herom.
4. Hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at artikel 3 er blevet overtrådt, vedtager de straks en afgørelse, der indeholder:
 - a) et forbud mod at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet og eksportere dem
 - b) et påbud til de erhvervsdrivende, der har været genstand for undersøgelsen, om at trække de relevante produkter, der allerede er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet, tilbage fra EU-markedet

- c) et påbud til de erhvervsdrivende, der har været genstand for undersøgelsen, om at bortskaffe de pågældende produkter i overensstemmelse med national ret, der stemmer overens med EU-retten.
5. Hvis en erhvervsdrivende ikke har efterkommet den i stk. 4 omhandlede afgørelse, sikrer de kompetente myndigheder følgende:
- a) at det er forbudt at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på markedet
 - b) at de produkter, der allerede er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet, trækkes tilbage fra EU-markedet
 - c) at ethvert produkt, der forbliver hos den pågældende erhvervsdrivende, bortskaffes i overensstemmelse med national lovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten, for den erhvervsdrivendes regning.
6. Hvis de erhvervsdrivende over for de kompetente myndigheder dokumenterer, at de har efterkommet den i stk. 4 omhandlede afgørelse, og at de har fjernet tvangsarbejde fra deres aktiviteter eller fra forsyningskæden med hensyn til de pågældende produkter, trækker de kompetente myndigheder deres afgørelse tilbage fremadrettet og underretter de erhvervsdrivende herom.

Artikel 7

Afgørelsens indhold

1. Den afgørelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, skal indeholde alle følgende oplysninger:
- a) resultaterne af undersøgelsen og de oplysninger, der ligger til grund for resultaterne
 - b) en rimelig frist for de erhvervsdrivende til at efterkomme påbuddet, som ikke må være kortere end 30 arbejdsdage og ikke længere end nødvendigt for at trække de pågældende produkter tilbage. Når den kompetente myndighed fastsætter en sådan frist, tager den hensyn til den økonomiske aktørs størrelse og økonomiske ressourcer
 - c) alle relevante oplysninger, navnlig oplysninger, der gør det muligt at identificere det produkt, som afgørelsen finder anvendelse på, herunder oplysninger om fabrikanten eller producenten og produktleverandørerne
 - d) hvis de foreligger og er relevante, de oplysninger, der kræves i henhold til toldlovgivningen som defineret i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013.
2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der yderligere præciserer detaljerne i de oplysninger, der skal indgå i afgørelserne. Disse detaljer skal som minimum omfatte detaljer om de oplysninger, der skal stilles til rådighed for toldmyndighederne i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 29.

Artikel 8

Fornyset vurdering af afgørelser

1. De kompetente myndigheder giver erhvervsdrivende, der er berørt af en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 4, mulighed for at anmode om en fornyet vurdering af denne afgørelse senest 15 arbejdsdage efter datoen for modtagelsen af denne afgørelse. For letfordærlige varer, dyr og planter er fristen fem arbejdsdage. Anmodningen om fornyet vurdering skal indeholde oplysninger, der viser, at produkterne bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet eller vil blive eksporteret i overensstemmelse med artikel 3.
2. En anmodning om fornyet vurdering af en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 4, skal indeholde nye oplysninger, som den kompetente myndighed ikke er blevet gjort opmærksom på under undersøgelsen. Anmodningen om fornyet vurdering udskyder håndhævelsen af den afgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 4, indtil den kompetente myndighed har truffet afgørelse om anmodningen om fornyet vurdering.
3. En kompetent myndighed træffer afgørelse om anmodningen om fornyet vurdering senest 15 arbejdsdage efter datoen for modtagelsen af anmodningen. For letfordærlige varer, dyr og planter er fristen fem arbejdsdage.
4. Hvis en kompetent myndighed, efter at have taget hensyn til de nye oplysninger, som den erhvervsdrivende har fremlagt i henhold til stk. 1, finder, at den ikke kan fastslå, at produkterne er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet eller eksporteres i strid med artikel 3, trækker den sin afgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 4, tilbage.
5. Erhvervsdrivende, der er berørt af en afgørelse truffet af en kompetent myndighed i henhold til denne forordning, har adgang til en domstol med henblik på prøvelse af afgørelsens proceduremæssige og materielle lovlighed.
6. Stk. 5 berører ikke nationale love, i henhold til hvilke de administrative prøvelsesprocedurer skal udtømmes, før der gives adgang til domstolsprøvelse.
7. Afgørelser, der træffes af kompetente myndigheder i henhold til artikel 6 og nærværende artikel, berører ikke afgørelser af retslig karakter truffet af medlemsstaternes nationale domstole vedrørende de samme erhvervsdrivende eller produkter.

Artikel 9

De kompetente myndigheders oplysningsforpligtelser

1. Den kompetente myndighed underretter straks Kommissionen og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, der anvender det informations- og kommunikationssystem, som er omhandlet i artikel 22, stk. 1, om følgende:
 - a) enhver afgørelse om ikke at indlede en undersøgelse efter en indledende undersøgelsesfase som omhandlet i artikel 4, stk. 7
 - b) enhver afgørelse om at indlede en undersøgelse som omhandlet i artikel 5, stk. 1
 - c) enhver afgørelse om at forbyde, at produkterne bringes i omsætning og gøres tilgængelige på markedet samt eksporteres, og om at kræve tilbagetrækning af produkter, der allerede er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet, og bortskaffelse heraf, jf. artikel 6, stk. 4
 - d) enhver afgørelse om at afslutte den i artikel 6, stk. 3, omhandlede undersøgelse

- e) enhver tilbagekaldelse af den afgørelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 6
 - f) enhver anmodning fra en erhvervsdrivende om en fornyet vurdering som omhandlet i artikel 8, stk. 1
 - g) eventuelle resultater af den fornyede vurdering, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4.
2. Kommissionen stiller de afgørelser og tilbagetrækninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c), d), e) og g), til rådighed på et særligt websted.

Artikel 10

Indgivelse af oplysninger om overtrædelser af artikel 3

1. Indgivelse af oplysninger fra enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning, der ikke har status som juridisk person, til de kompetente myndigheder om påståede overtrædelser af artikel 3 skal indeholde oplysninger om de pågældende erhvervsdrivende eller produkter og give en begrundelse for påstanden.
2. Den kompetente myndighed underretter hurtigst muligt den person eller sammenslutning, der er omhandlet i stk. 1, om resultatet af vurderingen af deres indgivelse.
3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937³⁹ bør derfor finde anvendelse på indberetning af alle overtrædelser af denne forordning og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

Artikel 11

Database over risici for tvangsarbejde med hensyn til områder eller produkter

1. Kommissionen trækker på ekstern ekspertise for at tilvejebringe en vejledende, ikkeudtømmende, verificerbar og regelmæssigt ajourført database over risici for tvangsarbejde i specifikke geografiske områder eller med hensyn til specifikke produkter, herunder med hensyn til tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder. Database baseres på de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 23, litra a), b) og c), og relevante eksterne informationskilder fra bl.a. internationale organisationer og tredjelandsmyndigheder.
2. Kommissionen sikrer, at databasen gøres offentligt tilgængelig af den eksterne ekspertise senest 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.
3. Erhvervsdrivende, der bringer produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på EU-markedet eller eksporterer produkter, der ikke er nævnt i den database, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, eller som kommer fra områder, der ikke er nævnt i denne database, skal også overholde artikel 3.

Artikel 12

Kompetente myndigheder

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at opfylde forpligtelserne i denne forordning. Medlemsstaternes udpegede kompetente myndigheder er ansvarlige for at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af forordningen i hele Unionen.
2. Hvis medlemsstaterne har udpeget mere end én kompetent myndighed, skal de klart afgrænse de respektive opgaver og etablere kommunikations- og koordineringsmekanismer, der sætter disse myndigheder i stand til at arbejde tæt sammen og udføre deres opgaver effektivt.
3. Senest tre måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden giver medlemsstaterne via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, Kommissionen og de øvrige medlemsstater følgende oplysninger:
 - a) navn, adresse og kontaktoplysninger på de(n) udpegede kompetente myndighed(er)
 - b) kompetenceområder for de(n) udpegede kompetente myndighed(er).Medlemsstaterne ajourfører regelmæssigt de oplysninger, der er fastsat i dette stykkes første afsnit, litra a) og b).
4. Kommissionen gør listen over de udpegede kompetente myndigheder offentligt tilgængelig på sit websted og ajourfører regelmæssigt denne liste på grundlag af ajourføringer fra medlemsstaterne.
5. Medlemsstaterne sikrer, at de udpegede kompetente myndigheder udøver deres beføjelser upartisk, gennemsigtigt og under behørig overholdelse af tavshedspligten. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser og ressourcer til at foretage undersøgelserne, herunder tilstrækkelige budgetmidler og andre ressourcer, og at de arbejder tæt sammen med de nationale arbejdstilsyn og retlige og retshåndhævende myndigheder, herunder dem, der er ansvarlige for bekæmpelsen af menneskehandel.
6. Medlemsstaterne tillægger deres kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med artikel 30.

Artikel 13

Administrativt samarbejde og kommunikation mellem kompetente myndigheder

1. Kommissionen sikrer et effektivt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder ved at lette og koordinere udvekslingen og indsamlingen af oplysninger og bedste praksis med hensyn til anvendelsen af denne forordning.
2. De kompetente myndigheder deltager aktivt i det netværk, der er omhandlet i artikel 24.

Artikel 14

Anerkendelse af retsafgørelser

1. Afgørelser, der træffes af en kompetent myndighed i en medlemsstat, anerkendes og håndhæves af de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, for så vidt som de vedrører produkter med samme identifikation og fra samme forsyningskæde, for hvilken der er konstateret tvangsarbejde.

2. En kompetent myndighed, der via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, har modtaget en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om oplysninger med henblik på at verificere eventuel dokumentation fra en erhvervsdrivende, skal fremlægge disse oplysninger senest 15 arbejdsdage efter datoen for modtagelsen af anmodningen.
3. Hvis to eller flere kompetente myndigheder indleder undersøgelser vedrørende de samme produkter eller erhvervsdrivende, er den ledende myndighed den, der først underrettede Kommissionen og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om beslutningen om at indlede en undersøgelse i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b).
4. Inden en kompetent myndighed indleder en undersøgelse i henhold til artikel 5, kontrollerer den i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, om der er en ledende myndighed som omhandlet i stk. 3, der undersøger det samme produkt og den samme erhvervsdrivende.
5. Hvis der er en ledende myndighed som omhandlet i stk. 3, udveksler de kompetente myndigheder alt bevismateriale og alle de oplysninger, de måtte have, med den ledende myndighed for at lette undersøgelsen. De indleder ikke en særskilt undersøgelse.
6. Den ledende myndighed gennemfører undersøgelsen og vedtager en afgørelse i overensstemmelse med artikel 6 på grundlag af vurderingen af al den dokumentation, den har fået forelagt.

Kapitel III

Produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet

Artikel 15

Kontrol

1. Produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, er omfattet af den kontrol og de foranstaltninger, der er fastsat i dette kapitel.
2. Anvendelsen af dette kapitel berører ikke anden EU-lovgivning om overgang til fri omsætning eller eksport af produkter, navnlig artikel 46, 47, 134 og 267 i forordning (EU) nr. 952/2013.
3. Hvis der ikke er indgivet en anmodning om fornyet vurdering inden for de frister, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller hvis afgørelsen er endelig i tilfælde af en anmodning om fornyet vurdering som omhandlet i artikel 8, stk. 3, meddeler den kompetente myndighed straks toldmyndighederne i medlemsstaterne:
 - a) enhver afgørelse om at forbyde, at produkterne bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet samt eksporteres, og om at kræve tilbagetrækning af produkter, der allerede er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet, og bortskaffelse heraf, jf. artikel 6, stk. 4
 - b) enhver afgørelse, der følger den fornyede vurdering, som er omhandlet i artikel 8, stk. 3.
4. Toldmyndighederne baserer sig på de afgørelser, der er meddelt i henhold til stk. 3, med henblik på at identificere produkter, der muligvis ikke overholder forbuddet i

artikel 3. Med henblik herpå foretager de kontrol af produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, jf. artikel 46 og 47 i forordning (EU) nr. 952/2013.

5. Den kompetente myndighed underretter straks medlemsstaternes toldmyndigheder om en tilbagetrækning af den i artikel 6, stk. 6, omhandlede afgørelse.

Artikel 16

Oplysninger, der skal stilles til rådighed for toldmyndighederne

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27 med henblik på at supplere denne forordning ved at identificere de produkter eller produktgrupper, for hvilke de i stk. 2 omhandlede oplysninger skal gives til toldmyndighederne, bl.a. på grundlag af den database, der er omhandlet i artikel 11, eller de oplysninger og afgørelser, som er indkodet i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1.
2. Toldmyndighederne skal have oplysninger, der identificerer produktet, oplysninger om fabrikanten eller producenten og oplysninger om produktleverandørerne for så vidt angår produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, og som er blevet identificeret af Kommissionen i henhold til stk. 1, medmindre sådanne oplysninger allerede er påkrævet i henhold til den toldlovgivning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der yderligere præciserer detaljerne i de oplysninger, der skal stilles til rådighed for toldmyndighederne i henhold til stk. 1.
4. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 3, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 29.
5. Hvis et bestemt produkt er blevet identificeret i en afgørelse som omhandlet i artikel 6, stk. 4, finder proceduren i artikel 28 anvendelse på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikel, således at toldmyndighederne kan handle omgående.

Artikel 17

Suspension

Hvis toldmyndighederne identificerer et produkt, der indføres på eller forlader EU-markedet, og som i overensstemmelse med en afgørelse, der er modtaget i henhold til artikel 15, stk. 3, kan være i strid med artikel 3, suspenderer de overgangen til fri omsætning eller eksporten af det pågældende produkt. Toldmyndighederne underretter straks de relevante kompetente myndigheder om suspensionen og fremsender alle relevante oplysninger, så de kan fastslå, om produktet er omfattet af en afgørelse, der er meddelt i henhold til artikel 15, stk. 3.

Artikel 18

Overgang til fri omsætning eller eksport

1. Når overgangen til fri omsætning eller udførslen af et produkt er blevet suspenderet i henhold til artikel 17, overgår produktet til fri omsætning eller udføres, når alle andre betingelser og formaliteter i forbindelse med en sådan overgang eller udførsel er opfyldt, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) senest fire arbejdsdage efter suspensionen, hvis de kompetente myndigheder ikke har anmodet toldmyndighederne om at opretholde suspensionen. For letfordærlige produkter, dyr og planter er fristen to arbejdsdage.
 - b) De kompetente myndigheder underrettede toldmyndighederne om deres godkendelse til overgang til fri omsætning eller eksport i henhold til denne forordning.
2. Overgangen til fri omsætning eller eksport anses ikke for dokumentation for overensstemmelse med EU-retten og navnlig denne forordning.

Artikel 19

Afslag på overgang til fri omsætning eller eksport

1. Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at et produkt, der er blevet meddelt dem i henhold til artikel 17, er et produkt, der er fremstillet ved tvangsarbejde i henhold til en afgørelse som omhandlet i artikel 6, stk. 4, skal de kræve, at toldmyndighederne ikke lader det overgå til fri omsætning eller tillader eksport.
2. De kompetente myndigheder indlæser straks disse oplysninger i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og underretter toldmyndighederne herom. Efter en sådan meddelelse tillader toldmyndighederne ikke overgang til fri omsætning eller eksport af det pågældende produkt og medtager også følgende meddelelse i toldmyndighedernes databehandlingssystem og, hvis det er muligt, på den handelsfaktura, der ledsager produktet, og på ethvert andet relevant ledsagedokument:

"Produkt fremstillet ved tvangsarbejde — overgang til fri omsætning/eksport ikke tilladt — forordning (EU) XX/20XX" [*Publikationskontoret angiver henvisning til denne forordning*].

Artikel 20

Foranstaltninger vedrørende produkter, der afvises med henblik på overgang til fri omsætning eller eksport

Hvis et produkts overgang til fri omsætning eller eksport er blevet afslået i henhold til artikel 19, træffer toldmyndighederne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det pågældende produkt afsættes i overensstemmelse med national lovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten. Artikel 197 og 198 i forordning (EU) nr. 952/2013 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 21

Udveksling af oplysninger og samarbejde

1. For at muliggøre en risikobaseret tilgang for produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, og for at sikre, at kontrollen er effektiv og udføres i overensstemmelse med kravene i denne forordning, arbejder de kompetente myndigheder og toldmyndighederne tæt sammen og udveksler risikorelaterede oplysninger.
2. Samarbejde mellem myndigheder og udveksling af risikooplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres respektive opgaver i henhold til denne forordning, herunder ad elektronisk vej, finder sted mellem følgende myndigheder:

- a) toldmyndighederne i overensstemmelse med artikel 46, stk. 5, i forordning (EU) nr. 952/2013
- b) kompetente myndigheder og toldmyndigheder i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Kapitel IV

Informationssystemer, retningslinjer og koordineret håndhævelse

Artikel 22

Informations- og kommunikationssystemer

1. Med henblik på kapitel II og III anvender de kompetente myndigheder det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020. Kommissionen, de kompetente myndigheder og toldmyndighederne har adgang til dette system med henblik på denne forordning.
2. De afgørelser, der meddeles i henhold til artikel 15, stk. 3, indføres i det relevante toldrisikostyringsmiljø.
3. Kommissionen udvikler en forbindelse, som skal muliggøre automatiseret kommunikation af de afgørelser, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, fra det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1, til det miljø, der er omhandlet i stk. 4. Denne forbindelse skal tages i drift senest to år efter datoen for vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 7, litra b), for så vidt angår den pågældende forbindelse.
4. Anmodninger og meddelelser, der udveksles mellem kompetente myndigheder og toldmyndigheder i henhold til artikel 17-20 i denne forordning, samt de efterfølgende meddelelser finder sted ved hjælp af det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1.
5. Kommissionen forbinder de nationale kvikskrankemiljøer på toldområdet ved hjælp af det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1, for at muliggøre udveksling af anmodninger og meddelelser mellem toldmyndighederne og de kompetente myndigheder i henhold til denne forordnings artikel 17-20. Denne forbindelse skal leveres gennem [EU CSW-CERTEX i henhold til forordning XX/20XX]⁴⁰ senest fire år efter datoen for vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 7, litra c). De i stk. 4 omhandlede udvekslinger finder sted via denne forbindelse, så snart den er i drift.
6. Kommissionen kan fra det overvågningssystem, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, udtrække oplysninger om produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, vedrørende gennemførelsen af denne forordning og videregive dem til det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1.
7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i henhold til artikel 29 med henblik på at præcisere procedurereglerne og detaljerne i gennemførelsesordningerne for denne artikel, herunder:

⁴⁰ Oprettet ved forordningen om EU's kvikskrankemiljø på toldområdet (EU SWE-C).

- a) funktionaliteter, dataelementer og databehandling samt reglerne for behandling af personoplysninger, fortrolighed og datakontrol i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1 og 4
- b) funktionaliteter, dataelementer og databehandling samt reglerne for behandling af personoplysninger, fortrolighed og datakontrol i forbindelse med den forbindelse, der er omhandlet i stk. 3
- c) de data, der skal overføres mellem det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1, og de nationale kvikskrankemiljøer på toldområdet med henblik på stk. 5
- d) de data, der skal fremsendes, samt reglerne om fortrolighed og kontrol i overensstemmelse med stk. 6.

Artikel 23

Retningslinjer

Kommissionen udsteder retningslinjer senest 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden, som skal omfatte følgende:

- a) vejledning om due diligence i forbindelse med tvangsarbejde, som skal tage hensyn til gældende EU-lovgivning, der fastsætter due diligence-krav med hensyn til tvangsarbejde, retningslinjer og henstillinger fra internationale organisationer samt erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer
- b) oplysninger om risikoindikatorer for tvangsarbejde, som skal være baseret på uafhængige og verificerbare oplysninger, herunder rapporter fra internationale organisationer, navnlig Den Internationale Arbejdsorganisation, civilsamfundet, erhvervsorganisationer, og erfaringer med gennemførelse af EU-lovgivning, der fastsætter due diligence-krav med hensyn til tvangsarbejde
- c) en liste over offentligt tilgængelige informationskilder af relevans for gennemførelsen af denne forordning
- d) yderligere oplysninger for at lette de kompetente myndigheders gennemførelse af denne forordning
- e) vejledning i den praktiske gennemførelse af artikel 16 og, hvor det er relevant, enhver anden bestemmelse i kapitel III i denne forordning.

Artikel 24

EU-netværket mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde

1. Der oprettes et EU-netværk mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde ("netværket"). Netværket skal fungere som en platform for struktureret koordinering og samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen og strømline praksis for håndhævelse af denne forordning i Unionen og dermed gøre håndhævelsen mere effektiv og sammenhængende.
2. Netværket består af repræsentanter for hver medlemsstats kompetente myndighed, repræsentanter for Kommissionen og, hvor det er relevant, eksperter fra toldmyndighederne.
3. Netværkets opgaver er følgende:

- a) lette fastlæggelsen af fælles prioriteter for håndhævelsesaktiviteter med henblik på udveksling af oplysninger, ekspertise og bedste praksis
 - b) gennemføre fælles undersøgelser
 - c) lette kapacitetsopbygningsaktiviteter og bidrage til ensartede risikobaserede tilgange og administrativ praksis for gennemførelsen af forordningen i medlemsstaterne
 - d) bidrage til udviklingen af retningslinjer for at sikre en effektiv og ensartet anvendelse af forordningen
 - e) fremme og lette samarbejdet om at undersøge mulighederne for at anvende nye teknologier til håndhævelse af forordningen og produkters sporbarhed
 - f) fremme samarbejde og udveksling af ekspertise og bedste praksis mellem kompetente myndigheder og toldmyndigheder.
4. Kommissionen støtter og tilskynder til samarbejde mellem håndhævende myndigheder gennem netværket og deltager i netværkets møder.
 5. Netværket fastsætter selv sin forretningsorden.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 25

Fortrolighed

1. De kompetente myndigheder anvender kun oplysninger, der modtages i henhold til denne forordning, med henblik på anvendelsen af forordningen.
2. Efter anmodning behandler Kommissionen, medlemsstaterne og de kompetente myndigheder identiteten af dem, der giver oplysningerne, eller de meddelte oplysninger som fortrolige. En anmodning om fortrolig behandling skal ledsages af et ikkefortroligt sammendrag af de afgivne oplysninger eller af en begrundelse for, hvorfor oplysningerne ikke kan sammenfattes på en ikkefortrolig måde.
3. Stk. 2 er ikke til hinder for, at Kommissionen videregiver generelle oplysninger i en sammenfattende form, forudsat at sådanne generelle oplysninger ikke indeholder oplysninger, der gør det muligt at identificere leverandøren af oplysningerne. En sådan fremlæggelse af generelle oplysninger i et sammendrag skal tage hensyn til de berørte parters legitime interesse i at forhindre videregivelse af fortrolige oplysninger.

Artikel 26

Internationalt samarbejde

1. For at fremme en effektiv gennemførelse og håndhævelse af denne forordning kan Kommissionen, hvor det er relevant, samarbejde, inddrage og udveksle oplysninger med bl.a. myndigheder i tredjelande, internationale organisationer, repræsentanter for civilsamfundet og erhvervsorganisationer. Internationalt samarbejde med myndigheder i tredjelande skal foregå på en struktureret måde som led i de

eksisterende dialogstrukturer med tredjelande eller om nødvendigt specifikke strukturer, der vil blive oprettet på ad hoc-basis.

2. Med henblik på stk. 1 kan samarbejde med bl.a. internationale organisationer, repræsentanter for civilsamfundet, erhvervsorganisationer og kompetente myndigheder i tredjelande resultere i, at Unionen udvikler ledsageforanstaltninger til støtte for virksomhedernes og partnerlandenes indsats og lokalt tilgængelig kapacitet til bekæmpelse af tvangsarbejde.

Artikel 27

Delegerede retsakter og udøvelse af delegationen

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 1, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 16, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016⁴¹.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 28

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter, som vedtages i henhold til denne artikel, træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 27, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten

⁴¹ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 29

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 30

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for manglende overholdelse af en afgørelse som omhandlet i artikel 6, stk. 4, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres i overensstemmelse med national ret.
2. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
3. Medlemsstaterne giver senest den [Publikationskontoret — indsæt dato = 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser, hvis de ikke tidligere er blevet meddelt, og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 31

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning anvendes fra den [Publikationskontoret — indsæt dato = 24 måneder efter dens ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

1.4.4. Resultatindikatorer

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.5.2. Merværdien ved et EU-tiltag (det kan skyldes forskellige faktorer, f.eks. koordineringsgevinster, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Det indre marked for varer og tjenesteydelser

[Fælles handelspolitik]

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁴²

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Det internationale samfund har forpligtet sig til at udrydde tvangsarbejde senest i 2030 (FN's mål 8.7 for bæredygtig udvikling). Tvangsarbejde finder dog stadig sted i vidt omfang. Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har anslået det globale antal tvangsarbejdere til 27,6 millioner.

Formålet med denne forordning er effektivt at forbyde, at produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, herunder børnearbejde, bringes i omsætning og gøres tilgængelige på EU-markedet samt eksporteres fra Unionen. Forbuddet omfatter både indenlandske, importerede og eksporterede produkter. Forordningen, der bygger på internationale standarder og supplerer eksisterende horisontale og sektorspecifikke EU-initiativer, navnlig due diligence- og gennemsigtighedsforpligtelserne, kombinerer et forbud med en solid, risikobaseret håndhævelsesramme.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr.:

1. Udryddelse af tvangsarbejde i EU og bidrag til at mindske brugen af tvangsarbejde i verden.

2. Etablering af og støtte til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med henblik på at løse problemerne med tvangsarbejde.

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

⁴² Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Forslaget forventes at skabe en ramme, der gør det muligt at identificere produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, og som gøres tilgængelige i EU, og derefter forbyde dem.

Dette vil være en stor hindring for at anvende tvangsarbejde til at producere, udvinde, høste eller fremstille produkter og gøre dem tilgængelige i EU. Det vil også skabe lige vilkår og fjerne illoyal konkurrence baseret på lavere priser som følge af anvendelsen af tvangsarbejde.

Da de erhvervsdrivende vil skulle tage fat på problemerne med tvangsarbejde i deres forsyningskæde for at kunne markedsføre disse produkter sikkert i EU, vil antallet af ofre for tvangsarbejde falde. Desuden vil den foreslåede retsakt også omfatte foranstaltninger til håndtering af statsstøttet tvangsarbejde.

Med de værktøjer, der skal indføres i forbindelse med dette forslag, vil de erhvervsdrivende få yderligere vejledning og oplysninger om, hvordan man undgår tvangsarbejde i deres forsyningskæde, og forbrugerne vil blive informeret om de produkter, hvortil der blev anvendt tvangsarbejde.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Antal gennemførte indledende undersøgelser og investeringer.

Antal identificerede produkter, der indeholder tvangsarbejde.

Mængden af produkter, der er trukket tilbage fra markedet eller ikke er tilladt til fri omsætning ved grænsen.

1.5. **Begrundelse for forslaget/initiativet**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Den foreslåede forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende og finder anvendelse [24] måneder efter denne dato.

Som forberedelse til anvendelsen af denne forordning skal Kommissionen udarbejde retningslinjer til de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende senest [18] måneder efter ikrafttrædelsen (artikel 23).

Kommissionen vil også oprette en database over områder og produkter, hvor der er risiko for tvangsarbejde, og trække på eksternt ekspertise (artikel 11).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge procedurereglerne og detaljerne i gennemførelsesordningerne for informations- og kommunikationssystemerne (artikel 22) og til yderligere at præcisere de oplysninger, der skal indgå i de kompetente myndigheders afgørelser (artikel 7).

1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (det kan skyldes forskellige faktorer, f.eks. koordineringsgevinster, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Omfanget af tvangsarbejde i verden og EU-markedets betydning for producenter, der anvender tvangsarbejde, er tvingende grunde til at handle på EU-plan for at standse

omsætningen og tilgængeliggørelsen på EU-markedet af sådanne produkter med henblik på at bidrage til at udrydde dette fænomen.

Det er ikke sandsynligt, at en indsats i medlemsstaterne alene på dette område vil være tilstrækkelig og effektiv til at nå forslagetets mål. Europæisk lovgivning og koordinering af håndhævelsen er nødvendig af følgende årsager:

— EU-markedets funktion vil kræve fælles bestemmelser på dette område.

— Håndhævelsesindsatsen skal være ensartet i hele Unionen. Hvis håndhævelsen er mindre streng i visse dele af EU, opstår der svage områder, hvilket kan true offentlighedens interesser og skabe urimelige handelsvilkår.

— Risici i forbindelse med tvangsarbejde i virksomheders værdikæder har ofte grænseoverskridende virkninger, som når ud til flere EU-medlemsstater og/eller tredjelande. Dette understreger behovet for en EU-dækkende tilgang med retssikkerhed og lige vilkår for virksomheder, der opererer i og uden for det indre marked.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

Ved at forbyde, at produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, gøres tilgængelige på EU-markedet, vil Unionen bidrage væsentligt til udryddelsen af tvangsarbejde i hele verden. Dette vil også være til gavn for ofrene for tvangsarbejde, da de erhvervsdrivende vil bekæmpe tvangsarbejde ved at træffe passende foranstaltninger til at betale kompensation, korrigere ansættelseskontrakter osv. i overensstemmelse med de internationale standarder for rettidig omhu.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Denne forordning er en ny foranstaltning, og der er ingen tidligere erfaringer i EU. I forbindelse med udviklingen heraf har vi imidlertid lært af erfaringerne med lignende foranstaltninger, der er vedtaget af internationale organisationer og partnerlande, navnlig USA.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Forslaget er en politisk prioritet for Europa-Kommissionen og lever op til forpligtelsen til at fremme respekten for menneskerettighederne på verdensplan. Det supplerer andre lovgivningsforslag fra Kommissionen såsom forslaget til direktiv om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og forslaget til forordning om virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Den bygger på logikken i anden produktrelateret lovgivning såsom forordningen om markedsovervågning. Desuden bygger det informations- og kommunikationsinstrument, der er nødvendigt for håndhævelsen af denne forordning, på det system, der er oprettet til markedsovervågningsforordningen.

Med hensyn til toldmyndighedernes arbejde og toldprocedurerne vil de systemer, der allerede er indført for dem, blive tilpasset for at muliggøre gennemførelsen af denne forordning.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Da alle de produkter, der gøres tilgængelige på EU-markedet, falder ind under forordningens anvendelsesområde og på grund af aktiviteternes nye karakter, vil det

kræve yderligere menneskelige ressourcer og administrative ressourcer samt aktionsbevillinger.

Følgende bestemmelser vil medføre årlige omkostninger for Kommissionen:

- Retningslinjer og database over risikoområder eller -produkter for tvangsarbejde (artikel 11 og 23)
- EU's netværk mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde (artikel 24) og udvalget derfor (artikel 27)
- Informations- og kommunikationssystem (artikel 22)

Forslaget vil være af ubegrænset varighed. Kommissionen vil fungere som sekretariat for EU-netværket mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, hvilket kræver konstante menneskelige ressourcer. For så vidt angår informations- og kommunikationssystemet skal der oprettes et nyt modul for det eksisterende informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, samt tilpasninger af toldinformationssystemerne. Retningslinjerne og databasen (hvor der vil blive leveret eksternt input) vil også kræve administration fra Kommissionen. Alle opgaver skønnes at kræve flere menneskelige ressourcer i de første to år af gennemførelsen.

Disse bestemmelser skønnes foreløbigt at kræve menneskelige ressourcer som vist nedenfor i fuldtidsækvivalenter (FTE). FTE'erne ville blive fordelt mellem GD GROW, GD TRADE og GD TAXUD og omfatte AD- og AST-personale.

	Første år efter vedtagelsen	Andet år efter vedtagelsen	Efterfølgende år
Retningslinjer og database	3	3	3
EU-netværket mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, udvalget	6	3	3
Informations- og kommunikationssystem	4	3	2

Desuden vil forslaget medføre andre administrative udgifter. Disse vedrører hovedsagelig omkostninger i forbindelse med informations- og kommunikationssystemet, men også administrative omkostninger i forbindelse med hosting af databasen, offentliggørelse af retningslinjer og tilrettelæggelse af møder i netværket og udvalget. Disse omkostninger anslås til 4,3 mio. EUR.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

Ubegrænset varighed

- gennemførelse med en indkøringsperiode fra 2024 til [2025]
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)⁴³

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligtretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

--

⁴³ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Standardreglerne for overvågning af Kommissionens udgifter i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning finder anvendelse.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Forvaltningen af dette initiativ varetages direkte af Kommissionen, og dens ansvar i forbindelse med gennemførelsen af initiativet vil påhvile dens tjenestegrene. Det skyldes følgende:

- det høje politiske indhold som f.eks. udarbejdelsen af retningslinjerne
- de informations- og kommunikationssystemer, der er nødvendige for gennemførelsen af denne lovgivning, er allerede under Kommissionens tjenestegrenes kontrol.

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Operationelle risici vedrørende informations- og kommunikationssystemerne, og at de ikke effektivt støtter samarbejdet mellem de kompetente myndigheder og deres samarbejde med toldmyndighederne.

Operationelle risici vedrørende databasen om, hvor operationel og informativ den vil være for de kompetente myndigheder.

Vejledning:

Dette omfatter en redegørelse for, hvordan de grundlæggende årsager til høje fejlprocenter i de(t) tidligere program(mer) håndteres nu, f.eks. ved at forenkle tidligere komplekse metoder, som var udsat for fejl, og/eller ved at intensivere (forudgående og/eller efterfølgende) kontroller af aktiviteter med høj risiko.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Kontrolomkostningerne er ubetydelige i forhold til bevillingerne til håndhævelse af lovgivningen.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

De foranstaltninger, som Kommissionen gennemfører, vil blive underlagt forudgående og efterfølgende kontrol i overensstemmelse med bestemmelserne i

finansforordningen. Kontrakter og aftaler til finansiering af gennemførelsen af denne forordning vil udtrykkeligt give Kommissionen, herunder OLAF, og Revisionsretten ret til at udføre revisioner, kontrol og inspektion på stedet.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer		OB/IOB ⁴⁴	fra EFTA-lande ⁴⁵	fra kandidatlande ⁴⁶	fra tredjelande
1	03.010101 — Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med programmet for det indre marked	IOB	JA	JA ⁴⁷	JA ⁶	NEJ
1	03.020101 — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling	OB	JA	FASTLÆGGESENERE ⁶	FASTLÆGGES SENERE ⁶	NEJ
1	03.020107 — Markedsovervågning	OB	JA	FASTLÆGGES	FASTLÆGGES	NEJ

⁴⁴ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴⁵ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴⁶ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

⁴⁷ Forhandlinger om kandidatlandes og tredjelandes deltagelse i programmet for det indre marked er i gang

				SENER E ⁶	S SENE RE ⁶	
6	14.200402 — Eksterne handelsforbindelser og Aid for Trade	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1	Det indre marked, innovation og det digitale område
--	---	---

i mio. EUR (tre decimaler)

GD: GROW			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efterfølge nde år	I ALT
○Aktionsbevillinger								
Budgetpost 03.020101 — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling	Forpligtelser	(1a)	0,602	0,612	0,425	0,375	0,000	2,014
	Betalinger	(2a)	0,301	0,607	0,519	0,400	0,187	2,014
Budgetpost 03.020107 — Markedsovervågning	Forpligtelser	(1b)	0,182	0,182	0,075	0,075	0,000	0,514
	Betalinger	(2b)	0,050	0,134	0,155	0,100	0,075	0,514

Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁴⁸									
Budgetpost 03.010101 — Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med programmet for det indre marked		(3)	0	0	0,062	0,062	0,000	0,124	
Bevillinger I ALT for GD GROW⁴⁹	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652	
	Betalinger	=2a+2b +3	0,351	0,741	0,736	0,562	0,150	2,652	

	Forpligtelser	(4)	0,784	0,794	0,500	0,450	0,000	2,528
Aktionsbevillinger I ALT	Betalinger	(5)	0,351	0,741	0,674	0,500	0,262	2,528
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,000	0,124
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652
	Betalinger	=5+ 6	0,351	0,741	0,736	0,562	0,262	2,652

⁴⁸ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

⁴⁹ Aktionsbevillingerne fra GD GROW dækker også GD TAXUD's omkostninger på 1,5 mio. EUR for perioden 2024-2027 til integration i EU's kvikskrankemiljø for systemet til udveksling af certifikater på toldområdet (EU CSW-CERTEX) samt det fælles risikostyringssystem (CRMS 2).

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	6	Naboer og verden
---	---	------------------

GD: HANDEL			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efterfølge nde år	I ALT
○Aktionsbevillinger								
Budgetpost — 14.200402 — Eksterne handelsforbindelser og Aid for Trade ⁵⁰	Forpligtelser	(1a)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Betalinger	(2a)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁵¹								
Budgetpost		(3)						
Bevillinger I ALT for GD TRADE	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Betalinger	=2a+2b +3	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650

○ Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Betalinger	(5)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
○ Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)						
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=4+ 6	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650

⁵⁰ Denne budgetpost vil dække udgifterne til udvikling af risikoindikatorer og databasen.

⁵¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

under UDGIFTSOMRÅDE 6 i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	=5+ 6	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
---	------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)	1,534	1,094	0,800	0,750	0,000	4,178
	Betalinger	(5)	0,551	1,341	0,974	0,800	0,512	4,178
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,000	0,124
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6	1,534	1,094	0,862	0,812	0,000	4,302
	Betalinger	=5+ 6	0,551	1,341	1,036	0,862	0,512	4,302

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i [bilaget til finansieringsoversigten](#) (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
GD: GROW						
○ Menneskelige ressourcer		0,883	0,484	0,327	0,327	2,021
○ Andre administrationsudgifter						
I ALT GD GROW	Bevillinger	0,883	0,484	0,327	0,327	2,021

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
GD: TAXUD						
Menneskelige ressourcer		0,242	0,242	0,242	0,242	0,968
Andre administrationsudgifter						
I ALT GD TAXUD	Bevillinger	0,242	0,242	0,242	0,242	0,968

År	År	År	År	I ALT

		2024	2025	2026	2027	
GD: HANDEL						
○ Menneskelige ressourcer		0,484	0,399	0,399	0,399	1,681
○ Andre administrationsudgifter						
I ALT GD for Handel	Bevillinger	0,484	0,399	0,399	0,399	1,681

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
--	--	-------	-------	-------	-------	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efterfølgende år	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	3,143	2,219	1,830	1,780	0,000	8,972
	Betalinger	2,160	2,466	2,004	1,830	0,512	8,972

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	I ALT
RESULTATER							

↓	Type ⁵²	Gnsntl . omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁵³ ...																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
I ALT																		

⁵² Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁵³ Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikt/specifikke mål".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
Andre administrationsudgifter					
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁵⁴ i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer					
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124

I ALT	1,609	1,125	1,030	1,030	4,794
--------------	-------	-------	-------	-------	-------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵⁴ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År 2024	År 2025	År 2026	2027
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	7	5	4	4
20 01 02 03 (i delegationerne)				
01 01 01 01 (indirekte forskning)				
01 01 01 11 (direkte forskning)				
Andre budgetposter (angiv nærmere)				
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	6	4	4	4
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)				
XX 01 xx yy zz ⁵⁵	- i hovedsædet			
	- i delegationerne			
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)				
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)				
Andre budgetposter (skal angives)				
I ALT	13	9	8	8

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Tjenestemænd og midlertidigt ansatte vil udarbejde retningslinjer for de erhvervsdrivende og de kompetente myndigheder, etablere møder og koordinere med Kommissionens tjenestegrene med henblik på håndhævelse af den foreslåede forordning. De vil også forberede netværkets møder og sikre facilitering og samarbejde mellem de kompetente myndigheder, forvalte ICSMS og webstedet og sikre, at forespørgsler fra alle interessenter besvares, når det er relevant.
Eksternt personale	Det eksterne personale vil yde supplerende bistand til tjenestemænd og midlertidigt ansatte i forbindelse med udførelsen af deres opgaver. Derudover skal de udføre opgaver, der ikke er omfattet af tjenestemænds og midlertidigt ansattes kompetencer, og andre ekstraordinære opgaver, der måtte opstå, herunder specialiseret arbejde.

⁵⁵

Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Omfordeling vil blive overvejet først inden for rammerne af programmet for det indre marked.

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- kræver en revision af FFR

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ⁵⁶	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁵⁶ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁵⁷					Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	
		År n	År n+1	År n+2	År n+3			
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

⁵⁷ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.